



EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 13. februar 2026
(OR. en)

2025/0045(COD)

PE-CONS 66/25

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in določenimi zahtevami glede skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti

DIREKTIVA (EU) 2026/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU,
(EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760
v zvezi z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti
in določenimi zahtevami glede skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 50 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C, C/2025/4212, 20.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. decembra 2025 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je v svojem sporočilu z dne 11. februarja 2025 z naslovom „Enostavnejša in hitrejša Evropa: Sporočilo o izvajanju in poenostavitvi“ določila vizijo programa izvajanja in poenostavitve, ki prinaša hitre in vidne izboljšave za ljudi in podjetja na terenu. Za to ne zadostuje postopen pristop, za doseg tega cilja pa mora Unija sprejeti odločne ukrepe. Komisija, Evropski parlament, Svet, organi držav članic na vseh ravneh in deležniki morajo sodelovati, da bi se racionalizirala in poenostavila pravila Unije ter nacionalna in regionalna pravila ter da bi se politike učinkoviteje izvajale.

- (2) V okviru zaveze Komisije, da bo zmanjšala bremena poročanja in povečala konkurenčnost, je treba spremeniti direktive 2006/43/ES³, 2013/34/EU⁴, (EU) 2022/2464⁵ in (EU) 2024/1760⁶ Evropskega parlamenta in Sveta, hkrati pa ohraniti cilje politike, določene v sporočilu Komisije z dne 11. decembra 2019 z naslovom „Evropski zeleni dogovor“ (v nadaljnjem besedilu: evropski zeleni dogovor) in sporočilu Komisije z dne 8. marca 2018 z naslovom „Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti“ (akcijski načrt za trajnostno financiranje).

³ Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti (UL L 322, 16.12.2022, str. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Direktiva (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Glede na spremembo obsega podjetij, za katera veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, bi bilo nesorazmerno zahtevati, da za revizijska podjetja, ki želijo izvajati dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, veljajo zahteve za odobritev, ki so enakovredne tistim, ki veljajo za revizijska podjetja, ki izvajajo revizije računovodskih izkazov. Take zahteve za odobritev se nanašajo na fizične osebe, ki opravljajo delo v imenu revizijskega podjetja, večino glasovalnih pravic, ki jih ima revizijsko podjetje, in večino članov upravnega ali poslovnega organa revizijskega podjetja. Revizijska podjetja, ki želijo izvajati dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, bi morala poskrbeti le za imenovanje vsaj enega ključnega partnerja na področju trajnostnosti, ki mora izpolnjuje zahteve za namen odobritve in ki ima v zadevni državi članici dovoljenje za opravljanje dela zakonitega revizorja.
- (4) Člen 26a(1) Direktive 2006/43/ES od držav članic zahteva, da zagotovijo, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja dajejo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja omejenih zagotovil, ki jih mora Komisija sprejeti do 1. oktobra 2026. Podjetja so izrazila pomisleke glede dela, ki ga opravljajo ponudniki dajanja zagotovil, ter potrebo po prožnosti pri obravnavanju posebnih tveganj in kritičnih vprašanj, opredeljenih na področju dajanja zagotovil o trajnostnosti. Komisija bi morala pri pripravi standardov dajanja omejenih zagotovil upoštevati te pomisleke. Neobstoje harmoniziranih standardov dajanja zagotovil prispeva k težavam, s katerimi se srečujejo podjetja, zato je pomembno, da Komisija sprejme primeren delegirani akt. Da bi bilo na voljo dovolj časa za razvoj standardov omejenih zagotovil, bi bilo treba rok za njihovo sprejetje odložiti do 1. julija 2027.

- (5) Člen 26a(3), drugi pododstavek, Direktive 2006/43/ES pooblašča Komisijo, da po oceni izvedljivosti za revizorje in podjetja do 1. oktobra 2028 sprejme standarde dajanja sprejemljivih zagotovil. Da bi se izognili povečanju stroškov dajanja zagotovil za podjetja, bi bilo treba odpraviti zahtevo po sprejetju standardov dajanja sprejemljivih zagotovil.

- (6) Člen 45 Direktive 2006/43/ES od pristojnih organov države članice zahteva, da registrirajo revizorje in revizijske subjekte iz tretjih držav, ki izdajajo poročila o zanesljivosti informacij o trajnostnosti subjektov iz tretjih držav, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice. Pogoji za tako registracijo se nanašajo na zahteve, ki jih mora izpolnjevati večina članov upravnega ali poslovnega organa revizijskega subjekta iz tretje države, zahteve, ki jih mora izpolnjevati revizor iz tretje države, standarde dajanja zagotovil, ki jih je treba uporabiti, in objavo letnega poročila o preglednosti s strani revizijskega subjekta iz tretje države. Države članice morajo poleg tega za registrirane revizorje in revizijske subjekte iz tretjih držav uporabljati svoje sisteme nadzora, svoje sisteme zagotavljanja kakovosti ter svoje sisteme preiskav in kazni. Ob upoštevanju sedanjega mednarodnega okolja, kar zadeva urejanje poročanja o trajnostnosti in njegove zanesljivosti, ter glede na to, da je za veljavnost poročil o zanesljivosti potrebna registracija v Uniji, bi bilo nesorazmerno zahtevati, da so ti pogoji za registracijo izpolnjeni v prvih letih uporabe ureditve dajanja zagotovil o trajnostnosti. Poleg tega je nadzor registriranih revizorjev in revizijskih subjektov iz tretjih držav odvisen od obstoja sklepov o enakovrednosti ali ustreznosti. Zato bi bilo treba za revizorje in revizijske subjekte iz tretjih držav, ki izdajajo poročila o zanesljivosti informacij o trajnostnosti subjektov iz tretjih držav, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice, za prehodno obdobje uvesti poenostavljene pogoje za registracijo in izvzetje iz nadzora. Poenostavljena registracija bi morala biti mogoča pod pogojem, da se pristojnim organom zadevne države članice zagotovijo določene informacije. Pristojni organi bi morali, če te informacije niso predložene, registracijo zavrniti.

- (7) Člen 19a(1) Direktive 2013/34/EU zahteva, da velika podjetja ter mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij – katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu Unije, pripravijo in objavijo poročila o trajnostnem razvoju na posamični ravni. V poročilu z naslovom „Prihodnost evropske konkurenčnosti“ je bil okvir poročanja o trajnostnosti opredeljen kot „glavni vir regulativnega bremena“, v zvezi s tem pa je bilo ugotovljeno, da je treba „bolje upoštevati velikost podjetij, na katera vpliva ureditev“. Za zmanjšanje bremena poročanja za podjetja in za bolj sorazmerno doseganje ciljev poročanja bi bilo treba obveznost priprave in objave poročil o trajnostnosti na posamični ravni omejiti na podjetja s čistim prihodkom, ki presega 450 000 000 EUR, in s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu, kakor je opredeljeno v nacionalnih ukrepih za prenos Direktive 2013/34/EU. S tem bolj ciljno usmerjenim področjem uporabe, ki bi se moralo uporabljati tudi za skupine in izdajatelje, bo zagotovljeno, da bo breme obveznega poročanja o trajnostnosti omejeno na največja podjetja, skupine in izdajatelje. Taka podjetja, skupine in izdajatelji so najpomembnejši z vidika okoljskih, socialnih in upravljavskih učinkov. Hkrati imajo največjo zmožnost za absorpcijo stroškov, povezanih s poročanjem o teh učinkih. Podjetja, skupine in izdajatelji pod določenimi pragovi lahko še naprej prostovoljno poročajo o trajnostnosti, kar znatno olajšujejo novi standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo, uvedeni s to direktivo.

- (8) Člen 1(3) Direktive 2013/34/EU določa, da za zavarovalnice in kreditne institucije, ki so velika podjetja ali mala in srednja podjetja, razen mikropodjetij, katerih vrednostni papirji, so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz navedene direktive, ne glede na njihovo pravno obliko. Ker ta direktiva omejuje obseg posamičnega poročanja o trajnostnosti, bi se moralo tako zmanjšanje področja uporabe uporabljati tudi za zavarovalnice in kreditne institucije.
- (9) Za namene zagotavljanja skladnosti zakonodaje o trajnostnem financiranju je pomembno upoštevati, ali je treba zahteve v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi vidiki ali trajnostnostjo za finančni sektor, vključno s sektorsko zakonodajo o finančnih storitvah, pričakovanja evropskih nadzornih organov in nadzorniška pričakovanja na nacionalni ravni, oblikovati ali prilagoditi tako, da se zagotovi skladnost z obveznostmi poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU. Za ohranitev skladnosti, tudi v zvezi s podjetji, ki ne spadajo na področje uporabe členov 19a in 29a Direktive 2013/34/EU, bo potrebna posebna pozornost in morda ukrepanje Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije in evropskih nadzornih organov.

- (10) Čeprav je evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF), vzpostavljen z okvirnim sporazumom o EFSF, na podlagi člena 8 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁷ izvzet iz ureditve poročanja o trajnostnosti iz navedene direktive, zanj veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU. Čeprav je EFSF veliko podjetje, ustanovljeno v pravni obliki, navedeni v zadevni direktivi, ima mandat, ki je v veliki meri podoben mandatu evropskega mehanizma za stabilnost (EMS), in sicer zaščititi finančno stabilnost v Uniji z zagotavljanjemčasne finančne pomoči državam članicam, katerih valuta je euro. Vendar za EMS zahteve glede poročanja o trajnostnosti ne veljajo. Da bi bil EFSF zato deležen enake obravnave kot EMS v zvezi s poročanjem o trajnostnosti in za namene skladnosti z ureditvijo za izvzetje iz Direktive 2004/109/ES, bi bilo treba EFSF izvzeti iz ureditve poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU.

⁷ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) Člen 19(1), četrti pododstavek, Direktive 2013/34/EU od velikih podjetij ter malih in srednjih podjetij, razen mikropodjetij, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu Unije, tj. podjetij, za katera velja obvezno poročanje o trajnostnosti, zahteva, da poročajo o ključnih neopredmetenih sredstvih ter njihovi vlogi v poslovnem modelu podjetja in pri ustvarjanju vrednosti. Za zagotovitev skladnosti z novim področjem uporabe in za bolj sorazmerno doseganje ciljev takega poročanja bi se morala ta zahteva uporabljati le za podjetja, katerih čisti prihodek presega 450 000 000 EUR in ki imajo povprečno več kot 1 000 zaposlenih v poslovnem letu.

- (12) Člen 19a(3) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahteva, da poročajo informacije o svojih lastnih dejavnostih in o svoji vrednostni verigi. Obstajajo dokazi, da podjetja v vrednostni verigi, vključno z malimi in srednjimi podjetji, od podjetij, ki poročajo, prejemajo nesorazmerne zahteve po informacijah, ne glede na obstoječe omejitve, določene v navedeni direktivi. Zato je treba uvesti zaščito za podjetja v vrednostni verigi, ki ne presegajo povprečnega števila 1000 zaposlenih v preteklem poslovnem letu, da bi omejili bremena za ta podjetja (v nadaljnjem besedilu: zaščitena podjetja). Podjetja, ki poročajo, bi morala imeti možnost, da se oprejo na lastno izjavo, ki jo podajo podjetja v njihovi vrednostni verigi, za namene določitve velikosti teh podjetij. Podjetju, ki poroča, ni bi bilo potrebno opraviti nadaljnjega preverjanja. Vendar se podjetje, ki poroča, ne bi smelo opirati na velikost, navedeno v lastni izjavi, glede katere ve, da je očitno napačna, oziroma se od njega lahko razumno pričakuje, da bo to vedelo. Kadar želijo pridobiti informacije o svoji vrednostni verigi, bi bilo treba podjetjem, ki poročajo, prepovedati, da od zaščiteneh podjetij zahtevajo informacije, ki presegajo določene omejitve. Te omejitve bi morale odražati omejitve, določene v standardih poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo, ki jih sprejme Komisija. Hkrati bi morala imeti zaščitena podjetja v vrednostni verigi podjetij, ki poročajo, zakonsko pravico, da zavrnejo predložitev informacij, ki presegajo navedene omejitve. Da se zagotovi učinkovitost te pravice in prepreči obremenitev manjših podjetij, da proaktivno ocenijo, ali ta pravica velja, bi bilo treba od podjetij, ki poročajo in se odločijo zahtevati informacije, ki presegajo navedene omejitve, zahtevati, da zagotovijo, da so zaščitena podjetja obveščena o tem, katere dodatne informacije se zahtevajo, in o svoji zakonski pravici, da zavrnejo njihovo predložitev.

Za zagotovitev sorazmernosti bi bilo treba področje uporabe te zgornje meje glede obsega informacij v vrednostni verigi omejiti na naslednje načine. Prvič, ne bi smela prepovedati prostovoljne izmenjave informacij, kot so informacije, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v danem sektorju. Drugič, ne bi smela vplivati na morebitno obveznost – bodisi pogodbeno bodisi na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava –zagotavljanja informacij, ki ne presegajo informacij, določenih v prostovoljnem standardu. Tretjič, zgornja meja za vrednostno verigo bi se morala uporabljati samo za zbiranje informacij za namene poročanja informacij o trajnostnosti, kot se zahteva z Direktivo 2013/34/EU. To ne bi smelo vplivati na zahteve Unije glede izvajanja postopka skrbnega pregleda ali zbiranja informacij za kateri koli drug namen, na primer za obvladovanje tveganj podjetja, ki poroča. Za podjetja, ki poročajo v skladu z navedenimi omejitvami, bi se moralo šteti, da izpolnjujejo obveznost poročanja informacij o vrednostni verigi, kot zahteva v Direktiva 2013/34/EU. Pomembno je, da podjetja, ki poročajo, od podjetij v svoji vrednostni verigi zahtevajo informacije le, če je to potrebno. Zlasti je pomembno, da zahtevajo manj informacij od tistih, ki so določene v standardih za prostovoljno uporabo, če ne potrebujejo vseh informacij iz teh standardov. Ponudniki dajanja zagotovil bi morali pripraviti svoje mnenje o zanesljivosti ob upoštevanju zaščite, zagotovljene podjetjem v vrednostni verigi. Poleg tega, ob upoštevanju, da vse potrebne informacije morda niso vedno na voljo od podjetij v vrednostni verigi, mora podjetje, ki poroča, imeti možnost, da izpolni zahteve glede poročanja o informacijah o vrednostni verigi z uporabo informacij, pridobljenih neposredno od podjetij v njegovi vrednostni verigi, ali po potrebi ocen glede teh informacij.

- (13) Glede na spremembo datumov začetka uporabe iz Direktive (EU) 2022/2464 bi bilo treba Direktivo 2013/34/EU spremeniti, da se triletno prehodno obdobje poenostavi in pojasni, da se začne v trenutku, ko se od podjetja zahteva poročanje informacij o trajnostnosti v skladu z direktivama 2013/34/EU in (EU) 2022/2464.

- (14) V nekaterih okoliščinah bi bilo treba podjetjem dovoliti, na podlagi zagotovil, da pri uporabi zahtev glede poročanja o trajnostnosti izpustijo nekatere informacije. Take okoliščine bi bilo treba razdelati in pojasniti. Prvič, v nekaterih primerih bi razkritje informacij o trajnostnosti lahko resno škodovalo poslovnemu položaju podjetja. V takih primerih bi morale biti podjetju dovoljeno, da take informacije izpusti, če so izpolnjeni specifični pogoji za izpustitev, da se zagotovi, da taki primeri ostanejo izjemni in da so ustrezno zaščiteni tudi interesi uporabnikov sporočenih informacij o trajnostnosti. V zvezi s tem dejstvo, da podjetjem iz tretjih držav ni treba sporočiti istih informacij, ne pomeni resne škode za poslovni položaj podjetja, ki poroča. Drugič, podjetja bi morala imeti možnost, da izpustijo informacije, kot so intelektualni kapital, intelektualna lastnina, strokovno znanje, tehnološke informacije ali rezultati inovacij, ki se v skladu z opredelitvijo v Direktivi (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ štejejo za poslovno skrivnost. Tretjič, podjetja bi morala imeti možnost, da izpustijo tajne podatke. Poleg tega lahko obstajajo informacije, ki bi morale ostati zaupne iz razlogov, ki niso povezani s poslovno škodo, poslovno tajnostjo ali klasifikacijo. Podjetja bi morala imeti zlasti možnost, da izpustijo informacije, ki jih je treba zaščititi pred nepooblaščenim dostopom ali razkritjem na podlagi drugih pravnih aktov Unije ali nacionalnega prava. Poleg tega zahteve glede poročanja o trajnostnosti podjetij ne bi smele zavezovati k razkritju informacij, ki bi škodovalе zasebnosti fizičnih oseb ali varnosti fizičnih ali pravnih oseb. To je še posebej pomembno v sedanjih geopolitičnih razmerah. Zlasti obrambna podjetja potrebujejo diskrecijsko pravico, da zadržijo občutljive informacije, katerih razkritje bi lahko škodovalo njihovi lastni varnosti ali varnosti drugih pravnih oseb, vključno z državami članicami.

⁸ Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Člen 29c(1) Direktive 2013/34/EU pooblašča Komisijo, da sprejme omejene standarde poročanja o trajnostnosti, ki določajo informacije, ki jih morajo sporočiti mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, majhne in nekompleksne institucije, lastne zavarovalnice, ter lastne (po)zavarovalnice, ki se zanašajo na odstopanje pri zagotavljanju omejenega poročanja o trajnostnosti iz člena 19a(6) navedene direktive. Ker ta direktiva mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, izključuje iz ureditve poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba odpraviti pooblastilo Komisiji za sprejetje delegiranih aktov za določitev standardov poročanja o trajnostnosti za ta mala in srednja podjetja. Sklicevanja na člen 29c Direktive 2013/34/EU bi bilo zato treba črtati iz navedene direktive.
- (16) Člen 19a(7) Direktive 2013/34/EU malim in srednjim podjetjem, razen mikropodjetjem, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, omogoča, da se v prvih dveh letih njene uporabe odločijo za izvzetje iz poročanja o trajnostnosti. Ker ta direktiva mala in srednja podjetja izključuje iz poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba črtati določbo, ki omogoča dvoletno izvzetje.

- (17) Člen 29a(1) Direktive 2013/34/EU določa, da morajo obvladujoča podjetja skupin določene velikosti pripraviti in objaviti poročila o trajnostnosti na konsolidirani ravni. Vendar je primerno povečati prilagodljivost v primeru finančnih holdingov. Zlasti kadar skupina take velikosti obstaja le zaradi različnih naložb finančnega holdinga, lahko konsolidirano poročanje pomeni praktične težave in bremena ter ima lahko omejeno uporabo za druge udeležence na trgu. Zato bi morali imeti finančni holdingi, ki so obvladujoča podjetja takih skupin, možnost, da izberejo, ali bodo sporočali konsolidirane informacije o trajnostnosti ali pa bodo take informacije izpustili. Ta možnost bi morala biti strogo omejena glede na svoj cilj. Uporabljati bi se morala le, kadar obvladujoče podjetje izpolnjuje opredelitev finančnega holdinga, vključno z zahtevo, da ni neposredno ali posredno vključeno v upravljanje odvisnih podjetij, brez poseganja v njegove pravice, ki jih ima kot delničar. Te pravice vključujejo pravico do glasovanja na skupščinah delničarjev, ki bi se lahko, ob upoštevanju pravil nacionalnega prava družb, med drugim nanašalo na imenovanje članov upravljalnih, upravnih in nadzornih organov podjetij, v katerih obstajajo deleži, da se zagotovita ustrezen nadzor in zaščita teh naložb. Poleg tega bi morali imeti finančni holdingi podjetij to možnost le, kadar imajo deleže v podjetjih, katerih poslovni modeli in dejavnosti so med seboj neodvisni. To izključuje primere, ko so odvisna podjetja finančnega holdinga prek svojih poslovnih dejavnosti tesno medsebojno povezana, na primer kadar dejavnosti enega odvisnega podjetja omogočajo ali neposredno podpirajo dejavnosti drugega odvisnega podjetja. Nazadnje, ta možnost ne bi smela vplivati na obveznosti poročanja, ki se lahko uporabljajo za druga podjetja v skupini, na primer če podjetje v skupini samo po sebi spada na področje uporabe člena 19a ali 29a Direktive 2013/34/EU.

- (18) Direktiva (EU) 2022/2464 od določenih podjetij zahteva, da sporočajo informacije o trajnostnosti v skladu z obveznimi evropskimi standardi poročanja o trajnostnosti (ESRS). Komisija je julija 2023 sprejela prvi sklop ESRS. Da bi hitro poenostavili in racionalizirali poročanje o trajnostnosti, bo Komisija v šestih mesecih od začetka veljavnosti te direktive, sprejela delegirani akt za revizijo prvega sklopa ESRS, da bi bistveno reformirala ESRS, in sicer tako da: (i) odstrani podatkovne točke, ki se štejejo za najmanj pomembne za poročanje o trajnostnosti za splošne namene, (ii) da prednost, kolikor je mogoče, kvantitativnim podatkovnim točkam pred opisnim besedilom, (iii) nadalje razlikuje med obveznimi in prostovoljnimi podatkovnimi točkami, (iv) zagotovi jasna navodila o tem, kako uporabljati načelo pomembnosti, da se zagotovi, da se od podjetij zahteva samo poročanje o pomembnih informacijah, in da se zmanjša tveganje, da ponudniki storitev dajanja zagotovil podjetja nenamerno spodbujajo k poročanju informacij, ki niso potrebne, ali namenjanju prekomernih virov za postopek ocenjevanja pomembnosti, (v) izboljša skladnost z drugimi zakonodajnimi akti Unije, vključno z zakonodajo o finančnih storitvah, ter (vi) zagotovi čim večjo interoperabilnost s svetovnimi standardi poročanja o trajnostnosti. Z revizijo bodo pojasnjene določbe, ki se štejejo za nejasne, in se bo poenostavila struktura in predstavitev standardov. Uvedle se bodo tudi vse druge spremembe, ki se morda štejejo za potrebne glede na pridobljene izkušnje z uporabo prvega sklopa ESRS. Pri oblikovanju standardov poročanja o trajnostnosti bi bilo treba upoštevati tudi težave, na katere utegnejo podjetja naleteti pri zbiranju informacij od akterjev vzdolž vrednostne verige, zlasti od tistih, za katere ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, ter od dobaviteljev na trgih in gospodarstvih v vzponu.

- (19) Kadar se sestava skupine med poslovnim letom spremeni zaradi prevzema ali združitve podjetij, lahko vključitev teh podjetij v postopek poročanja o trajnostnosti za isto poslovno leto zahteva dodaten čas in predstavlja upravne izzive. Zato je primerno, da se obvladujočemu podjetju, za katerega veljajo zahteve glede konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, omogoči, da poročanje o trajnostnosti za taka na novo pridobljena ali združena podjetja preloži na naslednje poslovno leto. Poleg tega, če podjetje zapusti skupino podjetij med poslovnim letom, bi bila zahteva, da obvladujoče podjetje, za katero veljajo zahteve glede konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, zagotovi informacije o trajnostnosti o tem podjetju za isto poslovno leto, nesorazmerna. Zato je primerno, da se obvladujočemu podjetju dovoli, da v konsolidirano poslovno poročilo za to poslovno leto ne vključi informacij o trajnostnosti podjetja, ki je zapustilo skupino. Glede na to, da lahko nekateri dogodki, ki vplivajo na prevzeta ali združena podjetja ali podjetja, ki so zapustila skupino, kljub temu vplivajo na učinke ali tveganja ali priložnosti skupine, povezane z zadevami v zvezi s trajnostnostjo, je primerno, da se od obvladujočega podjetja, ki se odloči, da v poslovnem letu ne bo zagotavljalo informacij o trajnostnosti o teh podjetjih za poslovno leto, zahteva, da te pomembne dogodke navede v svojem konsolidiranem poslovnem poročilu.

- (20) Člen 29b(1), tretji pododstavek, Direktive 2013/34/EU pooblašča Komisijo, da z delegiranimi akti sprejme sektorske standarde poročanja, prvi sklop takih standardov pa bi moral biti sprejet do 30. junija 2026. Da bi se izognili povečanju števila predpisanih podatkovnih točk, ki jih morajo poročati podjetja, bi bilo treba to pooblastilo črtati. Komisija bi lahko – odvisno od tega, ali podjetja, za katera veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, to želijo – podprla podjetja z zagotavljanjem sektorskih smernic, ki ponazarjajo in olajšujejo uporabo ESRS v danem sektorju, vključno s smernicami o izvajanju ocene dvojne pomembnosti za opredelitev zadev v zvezi s trajnostnostjo, ki so verjetno pomembne za tipično podjetje, ki deluje v danem sektorju. Vse takšne smernice bi morale temeljiti na posvetovanjih z ustreznimi deležniki. Po potrebi bi se lahko upoštevali ustrezni mednarodni standardi.

- (21) Člen 29b(4) Direktive 2013/34/EU določa, da standardi poročanja o trajnostnosti ne smejo določati razkritij, ki od podjetij zahtevajo, da od malih in srednjih podjetij v svoji vrednostni verigi pridobijo kakršne koli informacije, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi standardov poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji. Ker ta direktiva mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji, izključuje iz ureditve poročanja o trajnostnosti, in da bi zmanjšali breme poročanja za podjetja v vrednostni verigi, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti, standardi poročanja o trajnostnosti ne bi smeli določati razkritij, ki bi od podjetij zahtevala, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno do 1 000 zaposlenih, pridobijo kakršne koli informacije, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti.

(22) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranega akta, s katerim določi standarde poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani zaščitenih podjetij. Ti standardi bi morali biti sorazmerni in ustrezni glede na zmogljivosti in značilnosti teh podjetij ter sorazmerni z razsežnostjo in kompleksnostjo njihovih dejavnosti. Tudi druga podjetja, ki jim ni treba sporočati informacij o trajnostnosti, bi morala imeti možnost, da se lahko odločijo za uporabo teh standardov. Standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo bi morali uporabljati poenostavljen jezik in upoštevati načelo „najprej pomisli na male“ z uporabo modularnosti, ki omogoča prilagodljivost in napredek pri razkritjih. Standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo d bi morali v največji možni meri upoštevati Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁹. Kadar je možno, bi se morala s temi standardi določiti tudi struktura, ki jo je treba uporabiti za prikaz teh informacij. Dokler Komisija ne sprejme standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo, lahko podjetja, ki prostovoljno sporočajo informacije o trajnostnosti, to storijo v skladu s priporočilom Komisije (EU) 2025/1710¹⁰, ki temelji na prostovoljnem standardu za MSP, ki ga je razvila EFRAG. Za zagotovitev kontinuitete in sorazmernosti bi morali standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo, ki jih Komisija sprejme z delegiranim aktom, temeljiti na tem priporočilu.

⁹ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Priporočilo Komisije (EU) 2025/1710 z dne 30. julija 2025 o standardu prostovoljnega poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja (UL L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) Za zagotovitev, da standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo ostanejo usklajeni s spremembami, pomembnimi za poročanje o trajnostnosti, bi morala Komisija te standarde pregledati vsaj vsaka štiri leta. Komisija bi morala pri tem pregledu ustrezno upoštevati spremembe, pomembne za poročanje o trajnostnosti, pa tudi, ali standardi podjetjem omogočajo doseganje ustreznih ciljev, vključno z (i) zagotavljanjem informacij, ki izpolnjujejo potrebe po podatkih podjetij, ki od svojih dobaviteljev zahtevajo informacije o trajnostnosti; (ii) zagotavljanjem informacij, ki izpolnjujejo potrebe finančnih institucij in vlagateljev po podatkih, s čimer se podjetjem olajša dostop do financiranja; (iii) izboljšanjem upravljanja zadev v zvezi s trajnostnostjo, po potrebi tudi z okoljskimi in socialnimi vidiki, kot so onesnaževanje ter zdravje in varnost delovne sile, na način, ki krepi konkurenčnost in odpornost podjetij; ter (iv) prispevanjem k bolj trajnostnemu in vključujočemu gospodarstvu. Kadar ti cilji niso izpolnjeni, bi morala Komisija standarde ustrezno spremeniti.

- (24) S členom 29d Direktive 2013/34/EU se od podjetij, za katera veljajo zahteve iz členov 19a in 29a navedene direktive, zahteva, da, pripravijo svoje poslovno poročilo ali konsolidirano poslovno poročilo, kot je ustrezno, v enotni elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815¹¹, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta¹², opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, ki se določi v navedeni delegirani uredbi. Za zagotovitev jasnosti za podjetja bi bilo treba določiti, da se od podjetij ne bi smelo zahtevati, da svoje poročanje o trajnostnosti opremijo z oznakami, dokler taka pravila o označevanju poročanja o trajnostnosti niso sprejeta z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/815.

¹¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) Člen 33(1) Direktive 2013/34/EU določa, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se v skladu z zahtevami iz navedene direktive pripravijo in objavijo določeni dokumenti. Za zagotovitev prožnosti za podjetja in zmanjšanje njihovega bremena poročanja bi države članice morale imeti možnost, da določijo, da je kolektivna odgovornost članov upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja za skladnost z zahtevami navedene direktive v zvezi z digitalizacijo poslovnega poročila omejena na njegovo objavo v enotni elektronski obliki poročanja, vključno z opremljanjem poročanja o trajnostnosti v njem z oznakami.

- (26) Na podlagi člena 40a(1), četrti in peti pododstavek, Direktive 2013/34/EU morajo določena odvisna podjetja podjetja iz tretje države v Uniji, ki v Uniji ustvari čisti prihodek v višini več kot 150 000 000 EUR, ali, če takih odvisnih podjetij ni, podružnice podjetja iz tretje države v Uniji, ki ustvarijo čisti prihodek v višini več kot 40 000 000 EUR, objaviti in dati na voljo informacije o trajnostnosti na ravni skupine obvladujočega podjetja iz tretje države, ali če to ni ustrezno, na individualni ravni. Za zmanjšanje bremena za podjetja iz tretjih držav v podobnem razmerju z zmanjšanjem bremena za podjetja, za katera se uporabljata člena 19a in 29a navedene direktive, bi bilo treba prag čistega prihodka za podjetje iz tretje države zvišati s 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Zaradi zmanjšanja bremena bi bilo poleg tega treba prilagoditi tudi velikost odvisnega podjetja iz tretje države in podružnice podjetja iz tretje države za taka odvisna podjetja in podružnice, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2013/34/EU glede poročanja o trajnostnosti. Čisti prihodek odvisnega podjetja iz tretje države in podružnice podjetja iz tretje države bi bilo treba določiti v višini 200 000 000 v EUR. Zahteve glede poročanja za odvisno podjetje iz tretje države ali podružnico podjetja iz tretje države na podlagi člena 40a se razlikujejo od zahtev glede poročanja za podjetja na podlagi členov 19a in 29a. Odvisno podjetje podjetja iz tretje države ali podružnica podjetja iz tretje države, za katero se uporablja člen 40a, mora samo objaviti in dati na voljo poročilo o trajnostnosti, ki ga predloži podjetje iz tretje države, medtem ko morajo podjetja, za katera se uporabljata člena 19a in 29a, poročati v svojem imenu. Zato pri določanju odvisnih podjetij ali podružnic, za katere veljajo zahteve glede poročanja iz člena 40a, in pri določanju podjetij, za katera veljajo zahteve glede poročanja iz členov 19a in 29a, ni treba uporabljati enakih pragov. Poleg tega bi bilo treba za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev obvladujočim podjetjem iz tretjih držav, ki so finančni holdingi katerih poslovni modeli in dejavnosti odvisnih podjetij so med seboj neodvisni, dovoliti, da ne objavijo poročila o trajnostnosti in omogočijo dostopa do njega v skladu s členom 40a.

- (27) Da bi lahko podjetja dostopala do praktičnih informacij o uporabi obveznih in prostovoljnih standardov poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU ter da bi zmanjšali breme uporabe teh standardov poročanja o trajnostnosti bi morala Komisija zagotoviti posebni spletni portal. Posebni spletni portal bi moral omogočati dostop do informacij, smernic in podpore, vključno z ustreznimi predlogami, glede teh standardov poročanja o trajnostnosti. Posebni spletni portal bi bilo treba povezati s spletnimi podpornimi ukrepi, ki jih zagotavljajo države članice, kadar obstajajo, da bi upoštevali nacionalne okvire.
- (28) Da bi se zmanjšalo upravno breme, ki izhaja iz izpolnjevanja zahtev za podjetja glede poročanja o trajnostnosti, zlasti v povezavi z zbiranjem in obdelavo podatkov ter izmenjavo podatkov med podjetji, bi morala Komisija predložiti poročilo o pobudah, ki podjetjem omogočajo varno, nemoteno in avtomatizirano zbiranje, obdelavo in izmenjavo podatkov. To bi moralo vključevati zagotavljanje harmoniziranih, standardiziranih in strukturiranih digitalnih oblik zapisa podatkov za učinkovito izmenjavo podatkov o dejavnostih med podjetji, kot so elektronski računi ali digitalna poročila o prostovoljnih standardih za MSP; določitev minimalnih tehničnih zahtev za digitalne sisteme, ki se uporabljajo za upravljanje podatkov o trajnostnosti in poročanje o njih, da se zagotovi interoperabilnost; zagotavljanje dostopa do zaupanja vrednih in kvalificiranih podatkov; ter zagotavljanje možnosti za izmenjavo podatkov prek odprte in skupne infrastrukture Unije za izmenjavo podatkov.

- (29) Za prilagoditev pragov čistega prometa za podjetja, za katera veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, saj bo inflacija sčasoma zmanjšala njihovo dejansko vrednost, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹³. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (30) Člen 5(2), prvi pododstavek, Direktive (EU) 2022/2464 določa datume, do katerih morajo države članice začeti uporabljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, pri čemer so datumi različni glede na velikost zadevnega podjetja. Glede na to, da bi morale veljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti le za podjetja, ki imajo v poslovnem letu na ravni skupine, če je ustrezno, čisti prihodek, ki presega 450 000 000 EUR in povprečno več kot 1 000 zaposlenih, je treba prilagoditi merila za določitev datumov uporabe ter črtati sklicevanje na mala in srednja podjetja z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji.

¹³ UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (31) Pomembno je zagotoviti pravno varnost v zvezi z zmanjšanjem obsega podjetij, za katere veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, zlasti glede osebnega področja uporabe zadevnih določb v vsakem danem trenutku. V skladu s tem bi bilo treba člen 5(2), prvi pododstavek, točka (a), Direktive (EU) 2022/2464, ki zadeva prvi sklop podjetij, za katera velja navedena direktiva, spremeniti, da se njegova uporaba omeji na tri poslovna leta od 1. januarja 2024. Za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2027 ali pozneje, bi se moral uporabljati člen 5(2), prvi pododstavek, točka (b), Direktive (EU) 2022/2464, ki zadeva drugi sklop podjetij, za katera velja navedena direktiva. Zato podjetja, ki spadajo na področje uporabe člena 5(2), prvi pododstavek, točka (a), navedene direktive, ne pa na področje uporabe točke (b) navedenega člena, kakor je spremenjena s to direktivo, ne bodo vključena v področje uporabe te direktive od poslovnih let, ki se začnejo 1. januarja 2027 ali pozneje. Da pa bi se breme čim hitreje zmanjšalo, bi morale imeti države članice možnost, da taka podjetja izvzamejo iz obveznosti poročanja za poslovna leta, ki se začnejo med 1. januarjem 2025 in 31. decembrom 2026. Države članice morajo to odstopanje izvajati na način, ki zagotavlja skladnost z načelom pravne varnosti.

- (32) Člen 5(2), tretji pododstavek, Direktive (EU) 2022/2464 določa datume, do katerih morajo države članice začeti uporabljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2004/109/ES, pri čemer so datumi različni glede na velikost zadevnega izdajatelja. Glede na to, da bi morale veljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti le za podjetja, ki imajo v poslovnem letu na ravni skupine, če je ustrezno, čisti prihodek, ki presega 450 000 000 EUR, in povprečno več kot 1 000 zaposlenih, je treba prilagoditi merila za določitev datumov uporabe ter črtati sklicevanje na mala in srednja podjetja, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu v Uniji.

- (33) Pomembno je zagotoviti pravno varnost v zvezi z zmanjšanjem obsega izdajateljev, za katere veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, zlasti glede osebnega področja uporabe zadevnih določb v vsakem danem trenutku. V skladu s tem bi bilo treba člen 5(2), tretji pododstavek, točka (a), Direktive (EU) 2022/2464, ki zadeva prvi sklop izdajateljev, za katera velja navedena direktiva, spremeniti, da se njegova uporaba omeji na tri poslovna leta od 1. januarja 2024. Za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2027 ali pozneje, bi se moral uporabljati člen 5(2), tretji pododstavek, točka (b), Direktive (EU) 2022/2464, ki zadeva drugi sklop izdajateljev, za katera velja navedena direktiva. Zato izdajatelji, ki spadajo na področje uporabe člena 5(2), tretji pododstavek, točka (a), navedene direktive, vendar ne na področje uporabe točke (b) navedenega člena, kakor je spremenjena s to direktivo, ne bodo vključeni v področje uporabe te direktive od poslovnih let, ki se začnejo 1. januarja 2027 ali pozneje. Da pa bi se breme čim hitreje zmanjšalo, bi morale imeti države članice možnost, da take izdajatelje izvzamejo iz obveznosti poročanja za poslovna leta, ki se začnejo med 1. januarjem 2025 in 31. decembrom 2026. Države članice morajo to odstopanje izvajati na način, ki zagotavlja skladnost z načelom pravne varnosti.

- (34) Zaradi spremembe obsega podjetij, za katera veljajo obveznosti poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba določbe o pregledu in poročanju iz Direktive (EU) 2022/2464 prilagoditi. Da bi bil dosežen cilj Unije omogočiti razkritje zadostnih podatkov o trajnostnosti podjetij, bi morala Komisija oceniti ustreznost novega področja uporabe Direktive (EU) 2022/2464, kakor je spremenjena s to direktivo. Primerno je, da ta ocena temelji zlasti na analizi potreb po podatkih o trajnostnosti glede mobilizacije zasebnih naložb za doseganje ciljev evropskega zelenega dogovora na eni strani in analizi vpliva poročanja o trajnostnosti na konkurenčnost podjetij Unije na drugi strani. Pomembno je tudi, da se pri pregledu upoštevajo razvite dobre prakse in dejanska raven pripravljenosti podjetij za razkritje informacij o trajnostnosti v skladu z Direktivo (EU) 2022/2464. V ta namen in ob upoštevanju načela sorazmernosti je pomembno, da Komisija pri razmisleku o morebitni razširitvi področja uporabe preuči, ali naj to razširitev uravnoteži z možnostjo uvedbe poenostavljene ureditve poročanja.
- (35) Direktiva (EU) 2024/1760 naj ne predstavlja podlage za znižanje ravni varstva nekaterih pravic in interesov, določenih z nacionalnim pravom ali kolektivnimi pogodbami, ki se uporabljajo v času sprejetja navedene direktive. Vendar to državam članicam ne bi smelo preprečiti, da pri izvajanju Direktive (EU) 2024/1760 prilagodijo nacionalno zakonodajo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, ki se uporablja v času sprejetja Direktive (EU) 2024/1760, da bi povečale ali zagotovile uskladitev z njo, zlasti glede njenega področja uporabe.

- (36) Cilj Direktive (EU) 2024/1760 ni zagotoviti celovit okvir za varstvo človekovih pravic ali okolja v okviru delovanja podjetij. Njen cilj je harmonizirati nacionalno pravo v zvezi s splošnimi obveznostmi skrbnega pregleda za taka podjetja in odgovornostjo glede tega, s čimer se zagotovi, da podjetja, dejavna na notranjem trgu, prispevajo k trajnostnemu razvoju. Postopki skrbnega pregleda ne nadomeščajo specifičnih pravnih obveznosti, katerih namen je posredno ali neposredno varstvo človekovih pravic ali okolja, temveč jih dopolnjujejo. Te specifične pravne obveznosti med drugim zajemajo tiste, ki izhajajo iz prava v zvezi z delom, delovnim časom in enakostjo, prava v zvezi z zdravjem in varnostjo na delovnem mestu, vključno z ravnanjem z nevarnimi materiali, prava glede gradbenih standardov in določanja namembnosti stavb ter prava, ki ureja varnost proizvodov ali živil. Vse take pravne obveznosti ne spadajo v področje uporabe Direktive (EU) 2024/1760, razen če in kolikor določajo splošne obveznosti skrbnega pregleda. Za povečanje pravne varnosti in zagotovitev izrecne ohranitve potrebne regulativne svobode bi bilo treba Direktivo (EU) 2024/1760 spremeniti, da se dodatno pojasnijo omejitve področja uporabe navedene direktive.

(37) Direktiva (EU) 2024/1760 določenim podjetjem nalaga obsežne obveznosti skrbnega pregleda. Zato je njeno področje uporabe omejeno na posebej velika podjetja. Kljub temu je bil v poročilu z naslovom „Prihodnost evropske konkurenčnosti“ okvir skrbnega pregleda opredeljen kot „glavni vir regulativnega bremena“, v zvezi s tem pa je bilo ugotovljeno, da je treba „bolje upoštevati velikost podjetij, na katera vpliva ureditev“. Poleg tega se lahko z Direktivo (EU) 2024/1760 najbolje dosežejo njeni cilji v zvezi z največjimi podjetji, ki imajo največji vpliv na svojo vrednostno verigo, človekove pravice in okolje ter največja sredstva za skrbno izvajanje skrbnega pregleda. Iz vseh teh razlogov in v skladu s ključnim ciljem, ki je poenostavitev, bi bilo treba zmanjšati področje uporabe Direktive (EU) 2024/1760. Prag prihodka 450 000 000 EUR bi bilo treba zvišati na 1,5 milijarde EUR, prag 1 000 zaposlenih pa na 5 000 zaposlenih. V skladu s tem bi bilo treba pragove za podjetja, ki so sklenila franšizne ali licenčne pogodbe, zvišati na 75 000 000 EUR za licenčnine in 275 000 000 EUR za prihodek.

(38) Člen 4(1) Direktive (EU) 2024/1760 državam članicam prepoveduje, da v svoje nacionalno pravo uvedejo določbe na področju, ki ga ureja navedena direktiva, ki določajo obveznosti skrbnega pregleda na področju človekovih pravic in okolja, ki se razlikujejo od obveznosti iz posebnih določb navedene direktive. Za zagotovitev, da države članice ne presežejo navedene direktive, in za preprečevanje, da bi prišlo do razdrobljenega regulativnega okolja, ki bi povzročilo pravno negotovost in nepotrebno breme, bi bilo treba določbe o popolni harmonizaciji iz Direktive (EU) 2024/1760 razširiti, da se vključijo dodatne določbe, ki urejajo temeljne vidike postopka skrbnega pregleda. Sem spadajo zlasti dolžnost prepoznavanja, dolžnost prednostnega obravnavanja negativnih vplivov, dolžnosti obravnavanja negativnih vplivov, ki so bili ali bi morali biti prepoznani, dolžnost, da se zagotovi mehanizem za pritožbe in obveščanje, dolžnost spremljanja ukrepov potrebne skrbnosti in dolžnost poročanja o zadevah, ki jih krije ta direktiva. Hkrati bi moralo biti državam članicam še naprej dovoljeno, da uvedejo strožje določbe o drugih vidikih ali določbe o skrbnem pregledu, ki so bolj natančno opredeljene, kar zadeva cilj ali zajeto področje. Take določbe vključujejo določbe nacionalnega prava, ki urejajo specifične škodljive vplive ali specifične sektorje dejavnosti, da se doseže drugačna raven varstva človekovih pravic, pravic zaposlovanja in socialnih pravic, okolja ali podnebja. Da bi povečali pravno varnost in zagotovili potrebno regulativno svobodo, zlasti v zvezi z nastajajočimi specifičnimi tveganji, za katera so lahko obveznosti potrebne skrbnosti pomembne, bi bilo treba pojasniti, da take določbe vključujejo obveznosti potrebne skrbnosti v zvezi s specifičnimi proizvodi, storitvami ali okoliščinami. Nasprotno pa takih določb ne predstavljajo nacionalna pravila, ki presegajo specifičen cilj ali področje, na primer z urejanjem postopka skrbnega pregleda na splošno ali reguliranjem skrbnega pregleda v celotnem sektorju.

- (39) Člen 5 Direktive (EU) 2024/1760 države članice zavezuje, da zagotovijo, da velike družbe nad določeno velikostjo izvajajo skrbni pregled človekovih pravic in okolja. Člen 8 navedene direktive od teh družb zahteva, da sprejmejo ustrezne ukrepe za prepoznavanje in oceno škodljivih vplivov ob upoštevanju ustreznih dejavnikov tveganja. Od družb bi bilo treba zahtevati, da izključno na podlagi razumno razpoložljivih informacij izvedejo predhodno študijo, da bi prepoznale splošna področja v svojem poslovanju, v poslovanju svojih odvisnih družb in, kadar so povezani z njihovimi verigami dejavnosti, v poslovanju svojih poslovnih partnerjev, na katerih bodo škodljivi vplivi najverjetnejši in najresnejši. Pri izvajanju predhodne študije družbam ni treba sistematično prepoznati škodljivih vplivov na ravni subjekta, temveč morajo preučiti splošna področja. Družbe naj bi se v predhodni študiji opirale izključno na informacije, ki so jim razumno na voljo, kar praviloma izključuje zahtevanje informacij od poslovnih partnerjev. Kljub temu lahko družbe prožno presojujejo, katere informacije so jim razumno na voljo.

- (40) Družbe bi morale na podlagi rezultatov predhodne študije izvesti poglobljeno oceno na področjih, na katerih je bilo prepoznano, da bodo škodljivi vplivi najverjetnejši in najresnejši. Družbam ne bi bilo treba zahtevati informacij od poslovnih partnerjev, kadar niso bila prepoznana verjetna in resna tveganja. Poglobljena ocena bi morala biti namenjena pridobivanju točnih in zanesljivih informacij, zlasti o naravi in obsegu, vzrokih, resnosti in verjetnosti prepoznanih škodljivih vplivov, da bi lahko družba po potrebi prednostno razvrstila ugotovljene dejanske in morebitne negativne vplive v skladu z Direktivo (EU) 2024/1760 in sprejela ustrezne ukrepe za njihovo obravnavo v skladu z navedeno direktivo. Da bi imela družba več prožnosti, kadar na več področjih prepozna vplive, ki so enako verjetni ali enako resno škodljivi, bi morala imeti možnost, da prednostno oceni škodljive vplive, ki vključujejo neposredne poslovne partnerje. Od družb se zahteva le, da sprejmejo ustrezne ukrepe za prepoznavanje škodljivih vplivov. Torej jim ni treba prepoznati vseh škodljivih vplivov v svojem poslovanju, poslovanju svojih odvisnih družb in poslovanju svojih poslovnih partnerjev. To bi lahko v nekaterih primerih privedlo do tega, da se tak vpliv ne bi prepoznal in se zato ne bi preprečil, ublažil, odpravil ali čim bolj zmanjšal, čeprav je družba v celoti izpolnila svoje obveznosti iz Direktive (EU) 2024/1760. Posledično družba zaradi tega vpliva ne bi bila kaznovana na podlagi navedene direktive.

- (41) Da bi se omejil kaskadni učinek na druge družbe, vključno z malimi in srednjimi podjetji ter malimi podjetji s srednje veliko tržno kapitalizacijo, pri poglobljeni oceni poslovnih partnerjev, bi morale družbe, za katere se uporablja Direktiva (EU) 2024/1760, informacije od poslovnih partnerjev zahtevati le, kadar so te informacije potrebne. Pomembno je, da je vsaka zahteva ciljno usmerjena, razumna in sorazmerna. V primeru poslovnih partnerjev z manj kot 5 000 zaposlenimi bi morale družbe od njih zahtevati informacije le, kadar informacij ni mogoče razumno pridobiti z drugimi sredstvi, na primer iz informacij, ki jih imajo, ali iz drugih virov.
- (42) Države članice morajo na podlagi člena 8(3) Direktive (EU) 2024/1760 zagotoviti, da lahko družbe za namene prepoznavanja in ocenjevanja škodljivih vplivov uporabljajo ustrezne vire, vključno z neodvisnimi poročili in informacijami, zbranimi prek mehanizma uradnega obveščanja in v pritožbenem postopku iz navedene direktive. Da bi za družbe in zadevne poslovne partnerje zmanjšali breme v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti, bi bilo treba določiti, da so lahko ustrezni vir tudi digitalne rešitve, pobude industrije in večdeležniške pobude. Zato bi lahko družbe pridobivale potrebne informacije prek pobud industrije in večdeležniških pobud, da bi se izognile podvajanju zahtev. Vendar lahko družbe informacije pridobijo tudi posamično.

- (43) Ker bi bilo treba škodljive vplive prednostno razvrstiti in postopoma obravnavati glede na njihovo resnost in verjetnost, če vseh prepoznanih škodljivih vplivov ni mogoče hkrati in v celoti obravnavati, družba ne bi smela biti kaznovana na podlagi Direktive (EU) 2024/1760.
- (44) Družbe se lahko znajdejo v položaju, ko je njihova proizvodnja močno odvisna od vložkov enega ali več določenih dobaviteljev. Zlasti bi morala družba, kadar so poslovne dejavnosti takega dobavitelja povezane z resnimi škodljivimi vplivi, vključno z delom otrok ali znatno okoljsko škodo, in je družba neuspešno izčrpala vse ukrepe skrbnega pregleda za obravnavanje takih vplivov, v skrajnem primeru začasno prekiniti poslovni odnos, ob tem pa še naprej sodelovati z dobaviteljem pri iskanju rešitve, po možnosti z uporabo povečanega pritiska, ki je posledica začasne prekinitve. Začasna prekinitve bi se morala končati, ko je škodljiv vpliv odpravljen.

- (45) Da bi se zmanjšala bremena za družbe in povečala sorazmernost sodelovanja deležnikov, bi morale biti družbe primorane sodelovati le z delavci, njihovimi predstavniki, vključno s sindikati, ter posamezniki in skupnostmi, na pravice ali interese katerih neposredno vplivajo ali bi lahko neposredno vplivali izdelki, storitve in dejavnosti družbe, njenih odvisnih družb in poslovnih partnerjev ter ki so povezani z določeno fazo postopka skrbnega pregleda, ki se izvaja. To vključuje posameznike ali skupnosti v soseščini obratov, ki jih upravljajo poslovni partnerji, kadar te posameznike ali skupnosti neposredno prizadene onesnaženje, ali domorodna ljudstva, na katerih pravico do zemljiške posesti ali virov neposredno vpliva način, kako poslovni partner pridobiva, razvija ali drugače uporablja zemljišča, gozdove ali vode. Poleg tega bi bilo treba sodelovanje deležnikov zahtevati le za nekatere dele postopka skrbnega pregleda, in sicer v fazi prepoznavanja, za pripravo akcijskih načrtov in okrepljenih akcijskih načrtov ter pri oblikovanju ukrepov za popravo škode.
- (46) Da bi se zmanjšalo upravno breme za družbe, bi morala Komisija sprejeti splošne smernice o skrbnem pregledu do 26. julija 2027. Hkrati bi bilo treba rok za začetek uporabe Direktive (EU) 2024/1760 za vse družbe preložiti na 26. julij 2029. Ta dvoletni interval bi moral družbam dati dovolj časa, da pri izvajanju ukrepov skrbnega pregleda upoštevajo praktične smernice in dobre prakse, vključene v smernice Komisije.

- (47) Določbe Direktive (EU) 2024/1760 o načrtu za prehod za blažitev podnebnih sprememb so bile ocenjene kot nesorazmerne, zlasti zaradi upravnega bremena za družbe in nadzorne organe, ter bi lahko povzročile pravno negotovost. Navedene določbe je treba razveljaviti, da se poenostavijo obveznosti ter podpre bolj ciljno usmerjeno in učinkovitejše izvajanje navedene direktive.

(48) Člen 27(1) Direktive (EU) 2024/1760 od držav članic zahteva, da določijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni. Člen 27(2) navedene direktive od držav članic zahteva, da pri odločanju o uvedbi kazni in pri določanju njihove narave in ustrezne ravni ustrezno upoštevajo vrsto dejavnikov, ki določajo težo kršitve, ter oteževalne ali olajševalne okoliščine. Člen 27(4) navedene direktive od držav članic pri nalaganju denarnih kazni zahteva, da jih utemeljijo na svetovnem čistem prihodku zadevne družbe. Vendar se ta zahteva zdi nepotrebna in bi jo bilo mogoče napačno razlagati, češ da morajo denarne kazni temeljiti izključno ali predvsem na svetovnem čistem prihodku. Namesto tega morajo nadzorni organi v skladu z zahtevo po učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kaznih v povezavi z vrsto dejavnikov, določenih v členu 27(2) navedene direktive, ustrezno upoštevati tudi svetovni čisti prihodek ali, če družbe pripadajo skupini, konsolidirani svetovni čisti prihodek končne obvladujoče družbe). V skladu s tem bi bilo treba odpraviti zahtevo, da denarne kazni temeljijo na svetovnem čistem prihodku. Nasprotno pa bi bilo treba za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev po vsej Uniji in v skladu s ciljem harmonizacije od držav članic zahtevati, da določijo enotno zgornjo mejo denarnih kazni v višini 3 % svetovnega čistega prihodka. Pojasniti bi bilo treba uporabo te zgornje meje za družbe, ki pripadajo skupinam. Poleg tega bi morala Komisija za povečanje doslednosti praks izvrševanja v Uniji v sodelovanju z državami članicami pripraviti smernice za pomoč nadzornim organom pri določanju ravni kazni.

- (49) Za boljše doseganje načela subsidiarnosti bi bilo treba odpraviti posebno ureditev odgovornosti na ravni Unije, ki je trenutno določena v Direktivi (EU) 2024/1760. Hkrati bi bilo treba od držav članic zahtevati, da v skladu z mednarodnim pravom in pravom Unije žrtvam škodljivih vplivov zagotovijo učinkovit dostop do pravnega varstva in zajamčijo pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kot je določeno v členu 2(3) Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, členu 8 Splošne deklaracije človekovih pravic, členu 9(3) Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija) ter členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Države članice bi zato morale zagotoviti, da v primeru, ko je družba odgovorna za neizpolnjevanje zahtev glede skrbnega pregleda iz Direktive (EU) 2024/1760, in kadar je to neizpolnjevanje povzročilo škodo, žrtve lahko prejmejo popolno odškodnino. To odškodnino bilo treba dodeliti v skladu z načeloma učinkovitosti in enakovrednosti. Glede na različna pravila in tradicije, ki obstajajo na nacionalni ravni glede omogočanja zastopniških tožb, bi bilo treba odpraviti posebno zahtevo v zvezi s tem iz Direktive (EU) 2024/1760.

Takšna odprava ne posega v nobeno določbo veljavnega nacionalnega prava, ki sindikatu, nevladni organizaciji za človekove pravice ali okoljski nevladni organizaciji, drugi nevladni organizaciji ali nacionalni instituciji za človekove pravice omogoča, da vloži tožbe za uveljavljanje pravic domnevnega oškodovanca ali podpre take tožbe, ki jih neposredno vloži tak oškodovanec. Poleg tega bi bilo treba iz istega razloga odpraviti zahtevo za države članice glede zagotavljanja, da imajo pravila o odgovornosti v primerih, ko pravo, ki se uporablja za zahtevke, vložene v ta namen, ni nacionalno pravo države članice, prednost in se obvezno uporabljajo. Taka odprava ne omejuje možnosti držav članic, da določijo, da so določbe nacionalnega prava, s katerimi se prenaša Direktiva (EU) 2024/1760, prevladujoče obvezne določbe iz Uredbe (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, kadar pravo, ki se uporablja za zahtevke, vložene v ta namen, ni nacionalno pravo države članice.

¹⁴ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 31.7.2007, str. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) Člen 36(1) Direktive (EU) 2024/1760 od Komisije zahteva, da do 26. julija 2026 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o potrebi po določitvi dodatnih zahtev v zvezi s skrbnim pregledom glede trajnostnosti, prilagojenih reguliranim finančnim podjetjem v zvezi z zagotavljanjem finančnih storitev in naložbenih dejavnosti, ter o možnostih za take zahteve v zvezi s skrbnim pregledom in njihovih učinkih. Ker rok za tak pregled ne dopušča dovolj časa za upoštevanje izkušenj z novo vzpostavljenim splošnim okvirom za skrbni pregled, bi bilo treba spremeniti določbe o pregledu in poročanju iz Direktive (EU) 2024/1760.
- (51) Rok za prenos bi bilo treba odložiti za eno leto, datume, na katere morajo države članice začeti uporabljati Direktivo (EU) 2024/1760, pa bi bilo treba poenotiti za vse družbe, ki spadajo na področje uporabe te direktive, tako da bi imele družbe več časa za pripravo na zahteve iz navedene direktive. Poleg tega bi bilo treba spremeniti več drugih datumov iz navedene direktive, da bi se upošteval ta enoletni odlog in odlog, ki je določen v Direktivi (EU) 2025/794.
- (52) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(53) Direktive 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2006/43/ES

Direktiva 2006/43/ES se spremeni:

(1) v členu 3 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organi držav članic lahko podelijo dovoljenje za revizijsko podjetje le tistim subjektom, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) fizične osebe, ki izvajajo obvezne revizije v imenu revizijskega podjetja, morajo izpolnjevati vsaj pogoje za obvezno revizijo iz člena 4, člena 6(1), člena 7(1), člena 8(1) in (2), člena 9, člena 10(1), prvi pododstavek, člena 11 ter člena 12 te direktive ter morajo imeti dovoljenje zakonitega revizorja v zadevni državi članici;

- (b) večino glasovalnih pravic v subjektu morajo imeti revizijska podjetja, ki imajo dovoljenje katere koli države članice, ali fizične osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje za obvezno revizijo iz člena 4, člena 6(1), člena 7(1), člena 8(1) in (2), člena 9, člena 10(1), prvi pododstavek, člena 11 ter člena 12 te direktive. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Države članice lahko določijo druge posebne predpise glede glasovalnih pravic za namen obveznih revizij zadrug, hranilnic in podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS ali za podružnice ali pravne naslednike zadrug, hranilnic ali podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS;
- (c) večino – do največ 75 % – članov upravnega ali poslovnega organa morajo sestavljati revizijska podjetja, ki imajo dovoljenje katere koli države članice, ali fizične osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje za obvezno revizijo iz člena 4, člena 6(1), člena 7(1), člena 8(1) in (2), člena 9, člena 10(1), prvi pododstavek, člena 11 ter člena 12 te direktive. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Kadar tak organ nima več kot dveh članov, mora eden izmed članov izpolnjevati vsaj pogoje iz te točke;

(d) podjetje mora izpolnjevati pogoje iz člena 4.

Države članice lahko določijo dodatne pogoje samo v zvezi s točko (c). Taki pogoji so sorazmerni z zastavljenimi cilji in ne presegajo tistega, kar je nujno potrebno.“;

(2) v členu 24b(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da kadar dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti izvaja revizijsko podjetje, to podjetje imenuje vsaj enega ključnega partnerja na področju trajnostnosti, ki mora izpolnjevati vsaj pogoje iz člena 4 in členov 6 do 12 ter imeti dovoljenje zakonitega revizorja v zadevni državi članici. Ta ključni partner na področju trajnostnosti je lahko ključni revizijski partner ali eden od njih. Revizijsko podjetje ključnim revizijskim partnerjem zagotovi zadostna sredstva in osebje, ki ima potrebne kompetence in zmožnosti za ustrezno opravljanje njihovih nalog.“;

(3) v členu 26a se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija najpozneje do 1. julija 2027 sprejme delegirane akte v skladu s členom 48a za dopolnitev te direktive, da se določijo standardi dajanja omejenih zagotovil o določitvi postopkov, ki jih revizorji in revizijska podjetja izvedejo za oblikovanje zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z načrtovanjem poslov, upoštevanjem tveganj in odzivom na tveganja, ter vrsta zaključkov, ki se vključijo v poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti ali, kadar je ustrezno, revizijsko poročilo.

Komisija sprejme standarde dajanja omejenih zagotovil iz prvega pododstavka, pri čemer zagotovi, da:

- (a) so bili razviti po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo;
- (b) prispevajo k visoki stopnji verodostojnosti in kakovosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ter
- (c) koristijo splošnemu interesu Unije.“;

(4) člen 45 se spremeni:

(a) v odstavku 5, drugi pododstavek, se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) večina članov njegovega upravnega ali poslovodnega organa izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10, razen člena 7(2), člena 8(3) in člena 10(1), drugi pododstavek;“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„5b. Države članice ne uporabljajo odstavkov 1 do 5a v zvezi s poročili o zanesljivosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, izdanimi za poslovna leta, ki se začnejo v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2030, kadar zadevni revizor ali revizijski subjekt iz tretje države pristojnim organom države članice predloži naslednje:

- (a) ime in naslov zadevnega revizorja ali revizijskega subjekta iz tretje države in informacije o njegovi pravni strukturi;
- (b) izjavo, da je revizor iz tretje države, ki podpiše poročilo o zanesljivosti, pridobil znanje s področja poročanja o trajnostnosti in dajanja zagotovil o njegovi zanesljivosti, ter informacije o ravni tega znanja;
- (c) kadar revizor ali revizijski subjekt pripada mreži, opis mreže;
- (d) standarde dajanja zagotovil in zahteve, povezane z neodvisnostjo, ki so se uporabljali za zadevno dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti;
- (e) opis sistema notranjega obvladovanja kakovosti v revizijskem subjektu iz tretje države, ki zajema dajanje zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, ter

- (f) navedbo, ali in kdaj je bil izveden zadnji pregled zagotavljanja kakovosti revizorja ali revizijskega subjekta iz tretje države za posle zagotavljanja trajnostnosti, ter potrebne informacije o rezultatih tega pregleda.

Potem ko pristojni organi države članice prejmejo vse informacije iz prvega pododstavka, registrirajo zadevnega revizorja ali revizijski subjekt iz tretje države za namene dajanja zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti in pojasnijo, da je bila registracija opravljena v skladu s prehodno ureditvijo iz prvega odstavka. Če zadevni revizor ali revizijski subjekt iz tretje države ne zagotovi katere od informacij iz prvega pododstavka, pristojni organi države članice tega revizorja ali revizijskega subjekta iz tretje države ne registrirajo.“;

- (5) v členu 48a(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26a(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.“

Člen 2
Spremembe Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29a, 29d, 30 in 33, členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), členom 34(2) in (3) ter členom 51 te direktive, se uporabljajo tudi za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z naslednjimi podjetji, ne glede na njihovo pravno obliko, pod pogojem, da so ta podjetja, podjetja katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29a in 29d, se ne uporabljajo niti za evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF), vzpostavljen z okvirnim sporazumom o EFSF, niti za finančne produkte iz člena 2, točka 12, točki (b) in (f), Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta*.

* Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“;

(2) v členu 3 se odstavek 13 nadomesti z naslednjim:

„13. Za prilagajanje posledicam inflacije Komisija vsaj vsakih pet let pregleda in, kadar je to ustrezno, z delegiranimi akti v skladu s členom 49 ob upoštevanju inflacijskih ukrepov, objavljenih v *Uradnem listu Evropske unije*, spremeni prage iz naslednjih določb:

(a) odstavkov 1 do 7 tega člena;

(b) četrtega pododstavka člena 19(1), prvega pododstavka člena 19a(1), prvega pododstavka člena 29a(1) in

(c) drugega, četrtega in petega pododstavka člena 40a(1).“;

(3) v členu 19(1) se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Podjetja, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000, poročajo informacije o ključnih neopredmetenih sredstvih in pojasnijo, kako je poslovni model podjetja v osnovi odvisen od teh sredstev in kako ta sredstva pripomorejo k ustvarjanju vrednosti v podjetju.“;

(4) člen 19a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Podjetja, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000, v svoje poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vplivov podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj podjetja.“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) za prvim pododstavkom se vstavijo naslednji pododstavki:

„Za namene tretjega, četrtega in petega pododstavka se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚podjetje, ki poroča‘, pomeni podjetje, ki mora poročati na podlagi odstavka 1 tega člena;

(b) ‚zaščiteno podjetje‘ pomeni podjetje:

(i) katerega povprečno število zaposlenih v preteklem poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000 ter

(ii) ki je v vrednostni verigi podjetja, ki poroča;

(c) ‚prostovoljni standardi‘ pomeni standarde za prostovoljno uporabo iz člena 29ca.

Podjetja, ki poročajo, se lahko oprejo na lastno izjavo podjetij v njihovi vrednostni verigi, da opredelijo, ali so ta podjetja zaščitena podjetja. Podjetjem, ki poročajo, ni treba sprejeti ukrepov za preverjanje informacij, ki jih vsebuje taka lastna izjava. Vendar se podjetja, ki poročajo, ne smejo opreti na lastno izjavo, kadar vedo ali se lahko razumno pričakuje, da vedo, da je izjava očitno napačna.

Zaščitena podjetja imajo pravico, da v odgovor na zahtevo, predloženo za namene poročanja o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, zavrnejo predložitev informacij, ki presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih. Poleg tega:

- (a) podjetja, ki poročajo, pri vzpostavljanju pogodbenih in drugih ureditev za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz te direktive od zaščiteneh podjetij ne zahtevajo, da predložijo informacije, ki presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih;
- (b) vsaka pogodbeni določba, ki je v nasprotju s točko (a), ni zavezujoča, kar pa ne vpliva na zavezujočo naravo preostalih določb pogodbe;
- (c) kadar podjetje, ki poroča, od zaščiteneh podjetij neposredno ali posredno zahteva informacije za namene poročanja o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, in nekatere ali vse te informacije presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih, podjetje, ki poroča, zagotovi, da so zaščitena podjetja obveščena o naslednjem:
 - (i) katere informacije presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih, in

- (ii) o zakonski pravici zaščiteneh podjetij, da zavrnejo predložitev informacij;
- (d) za podjetja, ki poročajo potrebne informacije o vrednostni verigi, ne da bi poročala kakršne koli informacije zaščiteneh podjetij, ki presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih, se šteje, da so izpolnila obveznost poročanja informacij o vrednostni verigi iz prvega pododstavka.

Četrty pododstavek nikakor:

- (a) ne vpliva na zahteve po informacijah za namene, ki niso poročanje informacij o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, vključno z zahtevami za namene izpolnjevanja zahtev Unije za podjetja, da izvajajo postopek skrbnega pregleda, ali
- (b) ne nalaga ali pomeni obveznosti za katero koli podjetje v vrednostni verigi, da predloži informacije o trajnostnosti.

Če podjetje v prvih treh letih, v katerih zanj veljajo obveznosti poročanja glede trajnostnosti v skladu z odstavkom 1, nima na voljo vseh potrebnih informacij o svoji vrednostni verigi, pojasni, kaj je storilo, da bi jih pridobilo, razloge, zakaj ni bilo mogoče pridobiti vseh potrebnih informacij, in kako jih namerava pridobiti v prihodnje. Podjetje po izteku tega triletnega prehodnega obdobja izpolni zahteve glede poročanja informacij o vrednostni verigi, tako da uporabi informacije, ki jih pridobi neposredno od podjetij v svoji vrednostni verigi, ali ocene za te informacije, kot je ustrezno.“;

- (ii) drugi pododstavek se črta;
- (iii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Podjetja lahko pri poročanju informacij iz odstavkov 1 in 2 izpustijo naslednje informacije:

- (a) v izjemnih primerih informacije, katerih razkritje bi resno škodovalo poslovnemu položaju podjetja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) ta izpustitev ne onemogoči poštenega in uravnoveženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja podjetja ali njegovih glavnih tveganj ali glavnih vplivov;

- (ii) podjetje je ugotovilo, da informacij ni mogoče razkriti na način, ki bi mu omogočil izpolnitev ciljev zahteve po razkritju, ne da bi to resno vplivalo na njegov poslovni položaj, na primer na zbirni ravni;
 - (iii) podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka ter
 - (iv) podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo;
- (b) informacije, ki ustrezajo intelektualnemu kapitalu, intelektualni lastnini, strokovnemu znanju in izkušnjam, tehnološkim informacijam ali rezultatom inovacij, ki bi se šteje za poslovno skrivnost, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta*, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
- (i) podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (ii) podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo;

- (c) tajne podatke, opredeljene v členu 2, točka 7, Uredbe (EU) 2023/2418 Evropskega parlamenta in Sveta**, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (i) podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (ii) podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo;
- (d) druge informacije, ki jih je treba zaščititi pred nepooblaščenim dostopom ali razkritjem, ker tako izhaja iz obveznosti, določenih v drugi pravnih aktih Unije ali v nacionalnem pravu, da se zaščiti zasebnost ali varnost fizične osebe ali varnost pravne osebe, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (i) podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (ii) podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo.“;

* Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

** Uredba (EU) 2023/2418 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o vzpostavitvi instrumenta za okrepitev evropske obrambne industrije s skupnimi javnimi naročili (EDIRPA) (UL L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).“;

(c) odstavka 6 in 7 se črtata;

(d) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Izvzetje iz odstavka 9 se uporablja tudi za subjekte javnega interesa, za katere veljajo zahteve iz tega člena.“;

(5) člen 29a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Obvladujoča podjetja skupine, katere čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja na konsolidirani osnovi presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1000, v konsolidirano poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vplivov skupine na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj skupine.“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) za prvim pododstavkom se vstavijo naslednji pododstavki:

„Za namene tretjega, četrtega in petega pododstavka se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚podjetje, ki poroča‘, pomeni podjetje, ki mora poročati na podlagi odstavka 1 tega člena;

(b) ‚zaščiteno podjetje‘ pomeni podjetje:

(i) katerega povprečno število zaposlenih v preteklem poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000 ter

(ii) ki je v vrednostni verigi podjetja, ki poroča;

(c) ‚prostovoljni standardi‘ pomeni standarde za prostovoljno uporabo iz člena 29ca.

Podjetja, ki poročajo, se lahko oprejo na lastno izjavo podjetij v svoji vrednostni verigi, da opredelijo, ali so ta podjetja zaščitena podjetja. Podjetjem, ki poročajo, ni treba sprejeti ukrepov za preverjanje informacij, ki jih vsebuje taka lastna izjava. Vendar se podjetja, ki poročajo, ne smejo opreti na lastno izjavo, kadar vedo ali se lahko razumno pričakuje, da vedo, da je izjava očitno napačna.

Zaščitena podjetja imajo pravico, da v odgovor na zahtevo, predloženo za namene poročanja o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, zavrnejo predložitev informacij, ki presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih. Poleg tega:

- (a) podjetja, ki poročajo, pri vzpostavljanju pogodbenih in drugih ureditev za namene izpolnjevanja zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz te direktive od zaščiteneh podjetij ne zahtevajo, da predložijo informacije, ki presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih;
- (b) vsaka pogodbeni določba, ki je v nasprotju s točko (a), ni zavezujoča, kar pa ne vpliva na zavezujočo naravo preostalih določb pogodbe;
- (c) kadar podjetje, ki poroča, od zaščiteneh podjetij neposredno ali posredno zahteva informacije za namene poročanja o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, in nekatere ali vse te informacije presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih, podjetje, ki poroča, zagotovi, da so zaščitena podjetja obveščena o naslednjem:
 - (i) katere informacije presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih, in

- (ii) o zakonski pravici zaščiteneh podjetij, da zavrnejo predložitev informacij;
- (d) za podjetja, ki poročajo potrebne informacije o vrednostni verigi, ne da bi poročala kakršne koli informacije zaščiteneh podjetij, ki presegajo informacije, določene v prostovoljnih standardih, se šteje, da so izpolnila obveznost poročanja informacij o vrednostni verigi iz prvega pododstavka.

Četrty pododstavek nikakor:

- (a) ne vpliva na zahteve po informacijah za namene, ki niso poročanje informacij o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, vključno z zahtevami za namene izpolnjevanja zahtev Unije za podjetja, da izvajajo postopek skrbnega pregleda, ali
- (b) ne nalaga ali pomeni obveznosti za katero koli podjetje v vrednostni verigi, da predloži informacije o trajnostnosti.

Če obvladujoče podjetje v prvih treh letih, v katerih zanj veljajo obveznosti poročanja glede trajnostnosti v skladu z odstavkom 1, nima na voljo vseh potrebnih informacij o svoji vrednostni verigi, pojasni, kaj je storilo, da bi jih pridobilo, razloge, zakaj ni bilo mogoče pridobiti vseh potrebnih informacij, in kako jih namerava pridobiti v prihodnje. Obvladujoče podjetje po izteku tega triletnega prehodnega obdobja izpolni zahteve glede poročanja informacij o vrednostni verigi, tako da uporabi informacije, ki jih pridobi neposredno od podjetij v svoji vrednostni verigi, ali ocene za te informacije, kot je ustrezno.“;

- (ii) drugi pododstavek se črta;
- (iii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Obvladujoča podjetja lahko pri poročanju informacij iz odstavkov 1 in 2 izpustijo naslednje informacije:

- (a) v izjemnih primerih, informacije, katerih razkritje bi resno škodovalo poslovnemu položaju skupine, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) ta izpustitev ne onemogoči poštenega in uravnoveženega razumevanja razvoja, uspešnosti in položaja skupine ali njenih glavnih tveganj ali glavnih vplivov;

- (ii) obvladujoče podjetje je ugotovilo, da informacij ni mogoče razkriti na način, ki bi mu omogočil izpolnitev ciljev zahteve po razkritju, ne da bi to resno vplivalo na poslovni položaj skupine, na primer na zbirni ravni;
 - (iii) obvladujoče podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (iv) obvladujoče podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo;
- (b) informacije, ki ustrezajo intelektualnemu kapitalu, intelektualni lastnini, strokovnemu znanju in izkušnjam, tehnološkim informacijam ali rezultatom inovacij, ki bi se šteje za poslovno skrivnost, kot je opredeljena v členu 2, točka 1, Direktive (EU) 2016/943, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
- (i) obvladujoče podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (ii) obvladujoče podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo;

- (c) tajne podatke, kot so opredeljeni v členu 2, točka 7, Uredbe (EU) 2023/2418, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (i) obvladujoče podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (ii) obvladujoče podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo;

- (d) druge informacije, ki jih je treba zaščititi pred nepooblaščenim dostopom ali razkritjem, ker tako izhaja iz obveznosti, določenih v drugi pravnih aktih Unije ali v nacionalnem pravu, da se zaščiti zasebnost ali varnost fizične osebe ali varnost pravne osebe, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (i) obvladujoče podjetje razkrije dejstvo, da je uporabilo izvzetje iz tega pododstavka, ter
 - (ii) obvladujoče podjetje na vsak datum poročanja ponovno oceni, ali se lahko informacije še vedno izpustijo.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Kadar se je sestava skupine med poslovnim letom spremenila zaradi prevzemov ali združitve podjetij, se lahko obvladujoče podjetje z odstopanjem od odstavka 1 tega člena odloči, da v konsolidirano poslovno poročilo za zadevno poslovno leto ne vključi informacij iz odstavka 1 tega člena v zvezi s podjetji, ki so predmet prevzema ali združitve.

Obvladujoče podjetje se lahko z odstopanjem od odstavka 1 tega člena odloči, da v konsolidirano poslovno poročilo ne vključi informacij iz odstavka 1 tega člena v zvezi z odvisnim podjetjem, ki med poslovnim letom zapusti skupino.

Obvladujoče podjetje, ki uporabi možnosti iz prvega ali drugega pododstavka, navede vsak pomemben dogodek, ki je v poslovnem letu vplival na odvisno podjetje in ki ima učinek na vplive ali tveganja ali priložnosti skupine glede zadev v zvezi s trajnostnostjo.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„7a. Države članice z odstopanjem od odstavka 1 zagotovijo, da se lahko obvladujoča podjetja, ki so finančni holdingi, katerih odvisnih podjetij poslovni modeli in dejavnosti so med seboj neodvisni, odločijo, da v svoje konsolidirano poslovno poročilo ne vključijo informacij iz odstavka 1.“;

(e) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Izvzetje iz odstavka 8 se uporablja tudi za subjekte javnega interesa, za katere veljajo zahteve iz tega člena.“;

(6) člen 29b se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se črtajo tretji, četrti in šesti pododstavek;
- (b) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„S standardi poročanja o trajnostnosti se zagotovi, da so sporočene informacije kakovostne, tako da se zahteva, da so razumljive, relevantne, preverljive, primerljive in točne. S standardi poročanja o trajnostnosti se prepreči, da bi bilo podjetjem naloženo nesorazmerno upravno ali finančno breme, tudi tako, da se v največji možni meri upošteva delo v okviru svetovnih pobud za določanje standardov poročanja o trajnostnosti, kot se zahteva v odstavku 5, točka (a), ter da se zagotovi čim večja skladnost z zahtevami iz drugih pravnih aktov Unije. V standardih poročanja o trajnostnosti se v največji možni meri daje prednost razkritju kvantitativnih informacij, pri čemer se upoštevajo breme za podjetja in potrebe uporabnikov.“;

(c) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pri oblikovanju standardov poročanja o trajnostnosti se upoštevajo tudi težave, na katere utegnejo podjetja naleteti pri zbiranju informacij od akterjev vzdolž vrednostne verige, zlasti od tistih, za katere ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a ali člena 29a, ter od dobaviteljev na trgih in gospodarstvih v vzponu. V standardih poročanja o trajnostnosti se nadalje določi, da se morajo o vrednostnih verigah razkriti informacije, ki so sorazmerne in ustrezne glede na zmogljivosti in značilnosti podjetij v vrednostnih verigah ter na razsežnost in kompleksnost dejavnosti, zlasti tistih, za katera ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz člena 19a ali 29a. V standardih poročanja o trajnostnosti pa se ne zahteva, da se razkrijejo kakršne koli informacije, ki bi jih morala podjetja pridobiti od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, in ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo iz člena 29ca.“;

(7) člen 29c se črta;

(8) vstavi se naslednji člen:

„Člen 29ca

Standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo

1. Da bi se podjetjem, katerih povprečno število zaposlenih v predhodnem poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, olajšalo prostovoljno poročanje informacij o trajnostnosti in da bi se omejile informacije, ki se lahko za namene te direktive zahtevajo od teh podjetij v vrednostni verigi, se na Komisijo prenese pooblastila, da do ... [štiri mesece po začetku veljavnosti te direktive o spremembi] v skladu s členom 49 določi standarde poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo.
2. Standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo iz odstavka 1 brez poseganja v odstavek 3 tega člena temeljijo na Priporočilu Komisije (EU) 2025/1710* v njegovi prvotni različici. Poleg tega morajo biti sorazmerni in ustrezni glede na zmogljivosti in značilnosti podjetij, za katera so zasnovani, ter glede na razsežnost in kompleksnost njihovih dejavnosti. S standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo se v največji možni meri določi tudi struktura, ki jo je treba uporabiti za prikaz teh informacij.

3. Komisija standarde poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo iz odstavka 1 pregleda vsaj vsaka štiri leta po datumu začetka njihove uporabe in jih po potrebi spremeni, da se upošteva razvoj dogodkov, pomembnih za poročanje o trajnostnosti.
4. Komisija pri pregledu standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo na podlagi odstavka 3 upošteva strokovni nasvet EFRAG.

* Priporočilo Komisije (EU) 2025/1710 z dne 30. julija 2025 o standardu prostovoljnega poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja (UL L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).“;

(9) člen 29d se nadomesti z naslednjim:

„Člen 29d

Enotna elektronska oblika poročanja

1. Podjetja, za katera veljajo zahteve iz člena 19a te direktive, pripravijo svoje poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815*, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, določeno v navedeni delegirani uredbi. Dokler taka pravila o označevanju niso sprejeta z navedeno delegirano uredbo, se od podjetij ne zahteva, da svoje poročanje o trajnostnosti opremijo z oznakami.
2. Obvladujoča podjetja, za katera veljajo zahteve iz člena 29a, svoje konsolidirano poslovno poročilo pripravijo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe (EU) 2019/815, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, določeno v navedeni delegirani uredbi. Dokler taka pravila o označevanju niso sprejeta z navedeno delegirano uredbo, se od obvladujočih podjetij ne zahteva, da svoje poročanje o trajnostnosti opremijo z oznakami.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“;

(10) vstavi se naslednje poglavje:

„Poglavje 6c

Ukrepi za digitalno podporo

Člen 29e

Digitalni portal za poročanje o trajnostnosti

Komisija zagotovi namenski portal, na katerem lahko podjetja dostopajo do informacij, smernic in podpore, vključno z ustreznimi predlogami, kar zadeva okvir za obvezno in prostovoljno poročanje o trajnostnosti iz te direktive. Portal mora biti povezan s spletnimi podpornimi ukrepi, ki jih zagotavljajo države članice, kadar so ti ukrepi na voljo, da se upoštevajo nacionalne okoliščine.

Člen 29f

Poročilo o tehnoloških rešitvah za poročanje o trajnostnosti

Komisija do ... [24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive o spremembi] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tehnoloških rešitvah za poročanje o trajnostnosti, ki vključuje pobude, ki bodo podjetjem omogočile varno, nemoteno in avtomatizirano zbiranje, obdelavo in izmenjavo podatkov.“;

(11) v členu 33 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se v skladu z zahtevami iz te direktive in, kadar je ustrezno, z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, Delegirano uredbo (EU) 2019/815, standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b te direktive in zahtevami iz člena 29d te direktive pripravijo in objavijo naslednji dokumenti:

- (a) letni računovodski izkazi, poslovno poročilo in izjava o upravljanju podjetja, če se predložijo ločeno, ter

- (b) konsolidirani računovodski izkazi, konsolidirano poslovno poročilo in konsolidirana izjava o upravljanju podjetja, če se predložijo ločeno.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko države članice določijo, da člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, niso kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se poslovno poročilo ali konsolidirano poslovno poročilo, kot je ustrezno, pripravi v skladu s členom 29d.“;

(12) člen 34 se spremeni:

- (a) v odstavku 1, drugi pododstavek, se točka (aa) nadomesti z naslednjim:

„(aa) kadar je ustrezno, izrazi(-jo) mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila glede skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami iz te direktive, vključno s skladnostjo poročanja o trajnostnosti s standardi poročanja, sprejetimi na podlagi člena 29b, postopka, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, o katerih se poroča na podlagi navedenih standardov poročanja, in skladnostjo z zahtevo po tem, da se poročanje o trajnostnosti opremi z oznakami v skladu s členom 29d, ter glede izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852;“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice zagotovijo, da je mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), pripravljeno ob polnem spoštovanju pravice podjetij v vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v predhodnem poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, da podjetju, ki poroča, ne predložijo informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29ca.“;

(13) v členu 40a se odstavek 1 spremeni:

(a) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Prvi pododstavek se uporablja samo za odvisna podjetja, katerih čisti prihodek v predhodnem poslovnem letu na dan bilance stanja presega 200 000 000 EUR.“;

(b) četrti in peti pododstavek se nadomestita z naslednjim:

„Pravilo iz tretjega pododstavka se uporablja za podružnico samo, kadar podjetje iz tretje države nima odvisnega podjetja iz prvega pododstavka in kadar je podružnica v predhodnem poslovnem letu ustvarila čisti prihodek, ki presega 200 000 000 EUR.“

Prvi in tretji pododstavek se uporabljata za odvisna podjetja ali podružnice iz navedenih pododstavkov samo, kadar je podjetje iz tretje države na ravni skupine oziroma, če to ni ustrezno, na posamični ravni, v Uniji ustvarilo čisti prihodek, ki presega 450 000 000 EUR v vsakem od zadnjih dveh zaporednih poslovnih let.“;

(c) doda se naslednji pododstavek:

„Kadar je podjetje iz tretje države finančni holding, katerih odvisnih podjetij poslovni modeli in dejavnosti so med seboj neodvisni, države članice z odstopanjem od prvega in tretjega pododstavka zagotovijo, da se lahko odvisna podjetja in podružnice odločijo, da poročila o trajnostnosti iz prvega in tretjega pododstavka ne objavijo in dajo na voljo.“

(14) člen 49 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 1(2), člena 3(13), točka (a), členov 29b in 40b ter člena 46(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 5. januarja 2023. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točk (b) in (c) člena 3(13) ter člena 29ca se prenese na Komisijo za nedoločen čas od ... [datum začetka veljavnosti te direktive o spremembi].“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Prenos pooblastila iz člena 1(2), člena 3(13), členov 29b, 29ca in 40b ter člena 46(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(d) odstavek 3b se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti:

„Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi člena 29b upošteva strokovni nasvet EFRAG, pod pogojem, da:“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Komisija se o osnutkih delegiranih aktov preden njihovim sprejetjem v skladu s členom 29b te direktive, posvetuje skupaj s strokovno skupino držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852 in računovodskim regulativnim odborom iz člena 6 Uredbe (ES) št. 1606/2002.“;

(iii) šesti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Komisija se o strokovnem nasvetu EFRAG pred sprejetjem delegiranih aktov iz člena 29b te direktive posvetuje tudi z Evropsko agencijo za okolje, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Evropsko centralno banko, Odborom evropskih organov za nadzor revizorjev in platformo za trajnostno financiranje, vzpostavljeno na podlagi člena 20 Uredbe (EU) 2020/852. Če se kateri od teh organov odloči, da bo predložil mnenje, to stori v dveh mesecih od datuma, ko se je Komisija posvetovala z njim.“;

(e) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 1(2), člena 3(13), člena 29b, 29ca ali 40b ali člena 46(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

Člen 3

Spremembe Direktive (EU) 2022/2464

Direktiva (EU) 2022/2464 se spremeni:

(1) v členu 5 se odstavek 2 spremeni:

(a) prvi pododstavek se spremeni:

(i) v točki (a) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„za poslovna leta, ki se začnejo med 1. januarjem 2024 in 31. decembrom 2026.“;

(ii) točka (b) se spremeni:

(1) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) za podjetja, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000;“;

(2) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) za obvladujoča podjetja skupine, katere čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000;“;

(iii) točka (c) se črta;

(b) tretji pododstavek se spremeni:

(i) v točki (a) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„za poslovna leta, ki se začnejo med 1. januarjem 2024 in 31. decembrom 2026;“;

(ii) točka (b) se spremeni:

(1) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so podjetja, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000;“;

(2) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so obvladujoča podjetja skupine, katere čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi presega 450 000 000 EUR in povprečno število zaposlenih presega 1 000;“;

(iii) točka (c) se črta;

(c) doda se naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka in točke (a) tretjega pododstavka lahko države članice za poslovna leta, ki se začnejo med 1. januarjem 2025 in 31. decembrom 2026, podjetja ali izdajatelje, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi, kadar je ustrezno, ne presega 450 000 000 EUR ali povprečno število zaposlenih ne presega 1 000, izvzamejo iz izpolnjevanja ukrepov, potrebnih za uskladitev s členom 1, z izjemo točke 14, in členom 2.“;

(2) v členu 6 se odstavek 1 spremeni:

(a) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) ocena števila podjetij, ki prostovoljno uporabljajo standarde poročanja o trajnostnosti iz člena 29ca Direktive 2013/34/EU;

(c) ocena, ali in kako bi bilo treba področje uporabe določb, spremenjenih s to direktivo o spremembi, razširiti, zlasti v zvezi z velikimi podjetji, katerih čisti prihodek v poslovnem letu ne presega 450 000 000 EUR, povprečno število zaposlenih pa ne presega 1 000, ter podjetji iz tretjih držav, ki poslujejo neposredno na notranjem trgu Unije brez odvisnega podjetja ali podružnice na ozemlju Unije;“;

(b) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Poročilo v zvezi s točkami (a), (b), (d) in (e) prvega pododstavka se objavi do 30. aprila 2029 in nato vsaka tri leta, po potrebi pa se mu priložijo zakonodajni predlogi. Poročilo v zvezi s točko (c) prvega pododstavka se objavi do 30. aprila 2031 in nato vsaka tri leta, po potrebi pa se mu priložijo zakonodajni predlogi.“.

Člen 4
Spremembe Direktive (EU) 2024/1760

Direktiva (EU) 2024/1760 se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim;

„1. Ta direktiva določa pravila o:

- (a) obveznostih družb glede dejanskih in morebitnih negativnih vplivov na človekove pravice in negativnih vplivov na okolje v zvezi z njihovim poslovanjem, poslovanjem njihovih odvisnih družb in poslovanjem njihovih poslovnih partnerjev v verigi dejavnosti teh družb in
- (b) odgovornosti za kršitve obveznosti iz točke (a).“;

(b) odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Ta direktiva ni podlaga za znižanje ravni varstva človekovih pravic, pravic na področju zaposlovanja in socialnih pravic, varstva okolja ali varstva podnebja, ki jo določajo nacionalno pravo držav članic ali kolektivne pogodbe, veljavne v času sprejetja te direktive. Vendar prvi stavek tega odstavka državam članicam ne preprečuje, da prilagodijo katero koli nacionalno zakonodajo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, ki se uporablja v času sprejetja te direktive, zlasti njeno področje uporabe, da bi jo uskladile s to direktivo.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Ta direktiva ne vpliva na pravo Unije ali nacionalno pravo v zvezi z zadevami, ki niso določene v odstavku 1. Konkretnije, pravila iz točke (a), odstavka 1, ne vplivajo na pravo Unije ali nacionalno pravo v zvezi s človekovimi pravicami, pravicami na področju zaposlovanja ali socialnimi pravicami ali v zvezi z varstvom okolja in podnebnimi spremembami, razen splošnih obveznosti skrbnega pregleda.“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni_

(i) točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) družba je imela v povprečju v zadnjem poslovnem letu, za katero so bili ali bi morali biti sprejeti letni računovodski izkazi, več kot 5 000 zaposlenih in več kot 1,5 milijarde EUR svetovnega čistega prihodka.“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) družba je v Uniji sklenila franšizne ali licenčne pogodbe v zameno za plačilo licenčnin z neodvisnimi tretjimi družbami ali je končna obvladujoča družba skupine, ki je sklenila take pogodbe, kadar te pogodbe zagotavljajo skupno identiteto, skupen poslovni koncept in uporabo enotnih poslovnih metod ter kadar so te licenčnine v zadnjem poslovnem letu, za katero so bili ali bi morali biti sprejeti letni računovodski izkazi, znašale več kot 75 000 000 EUR, in pod pogojem, da je družba v zadnjem poslovnem letu, za katero so bili ali bi morali biti sprejeti letni računovodski izkazi, imela več kot 275 000 000 EUR svetovnega čistega prihodka ali je končna obvladujoča družba skupine, ki je imela tak prihodek.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) družba je v poslovnem letu, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, v Uniji ustvarila čisti prihodek v višini več kot 1 500 000 000 EUR;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) družba je sklenila franšizne ali licenčne pogodbe v Uniji v zameno za plačilo licenčin z neodvisnimi tretjimi družbami, ali je končna obvladujoča družba skupine, ki je sklenila take pogodbe, kadar te pogodbe zagotavljajo skupno identiteto, skupni poslovni koncept in uporabo enotnih poslovnih metod ter kadar so te licenčnine v Uniji v poslovnem letu, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, znašale več kot 75 000 000 EUR, in pod pogojem, da je družba v Uniji v poslovnem letu, ki je leto pred zadnjim poslovnim letom, ustvarila čisti prihodek v višini več kot 275 000 000 EUR ali je končna obvladujoča družba skupine, ki je ustvarila tak prihodek.“;

(c) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar je glavna dejavnost končne obvladujoče družbe to, da ima delnice v operativnih odvisnih družbah, in ne sprejema upravljaljskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali eno ali več njenih odvisnih družb, je lahko izvzeta iz izpolnjevanja obveznosti na podlagi te direktive. Za to izvzetje velja pogoj, da je ena od odvisnih družb končne obvladujoče družbe s sedežem v Uniji imenovana za izpolnjevanje obveznosti iz členov 6 do 16 v imenu končne obvladujoče družbe, vključno z obveznostmi končne obvladujoče družbe v zvezi z dejavnostmi njenih odvisnih družb. V tem primeru se imenovani odvisni družbi zagotovijo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila za učinkovito izpolnjevanje navedenih obveznosti, zlasti za zagotovitev, da imenovana odvisna družba od družb skupine pridobi ustrezne informacije in dokumente za izpolnjevanje obveznosti končne obvladujoče družbe na podlagi te direktive.“;

(3) člen 3(1) se spremeni:

(a) točka (n) se nadomesti z naslednjim:

„(n) ‚deležniki‘ pomeni zaposlene v družbi, zaposlene v njenih odvisnih družbah in njenih poslovnih partnerjih, njihove sindikate in predstavnike delavcev ter posameznike ali skupnosti, na pravice ali interese katerih neposredno vplivajo ali bi lahko neposredno vplivali izdelki, storitve in dejavnosti družbe, njenih odvisnih družb in poslovnih partnerjev, ter zakonite predstavnike teh posameznikov ali skupnosti;“;

(b) točka (u) se nadomesti z naslednjim:

„(u) ‚dejavniki tveganja‘ pomeni dejstva, razmere ali okoliščine, ki se nanašajo na resnost in verjetnost škodljivega vpliva, vključno z dejstvi, razmerami ali okoliščinami na ravni poslovnega partnerja, npr. ali poslovni partner ni družba, zajeta v tej direktivi ali drugi primerljivi zakonodaji o obveznem skrbnem pregledu glede trajnostnosti, na geografski in kontekstualni ravni, kot je raven preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj glede na vrsto škodljivega vpliva, ter na ravni sektorjev, poslovnih dejavnosti ter produktov in storitev;“;

(4) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Stopnja harmonizacije

1. Brez poseganja v člen 1(2) in (3) države članice v svoje nacionalno pravo ne uvedejo določb na področju, ki ga ureja ta direktiva, ki določajo obveznosti glede skrbnega pregleda na področju človekovih pravic in okolja, ki se razlikujejo od obveznosti iz členov 6, 8 in 9, člena 10(1) do (5), člena 11(1) do (6) ter členov 14 do 16.
2. Ne glede na odstavek 1 ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da v svoje nacionalno pravo uvedejo strožje določbe, ki se razlikujejo od tistih, ki so določene v določbah, ki niso člani 6, 8 in 9, člen 10(1) do (5), člen 11(1) do (6) ter člani 14 do 16, ali določbe, ki so bolj specifične v smislu cilja ali zajetega področja, vključno z urejanjem določenih izdelkov, storitev ali razmer, da bi dosegle drugačno raven varstva človekovih, zaposlitvenih in socialnih pravic ter okolja ali podnebja.“;

(5) člen 6 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko obvladujoče družbe, ki spadajo na področje uporabe te direktive, izpolnjujejo obveznosti iz členov 7 do 16 v imenu družb, ki so odvisne družbe teh obvladujočih družb in spadajo na področje uporabe te direktive, če to zagotovi učinkovito skladnost. To ne posega v dejstvo, da nadzorni organi v skladu s členom 25 izvajajo pooblastila nad odvisnimi družbami, in v njihovo civilno odgovornost v skladu s členom 29.“;

(b) v odstavku 2 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) odvisna družba po potrebi zahteva pogodbeno zagotovila od neposrednega poslovnega partnerja v skladu s členom 10(2), točka (b), ali členom 11(3), točka (c), zahteva pogodbeno zagotovila od posrednega poslovnega partnerja v skladu s členom 10(4) ali 11(5) ter prekine poslovni odnos v skladu s členom 10(6) ali 11(7).“;

(c) odstavek 3 se črta;

(4) člen 8 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kot del obveznosti iz odstavka 1 družbe sprejmejo ustrezne ukrepe, pri čemer upoštevajo ustrezne dejavnike tveganja, vključno z dejstvi, razmerami ali okoliščinami na ravni poslovnega partnerja, npr. ali poslovni partner ni družba, zajeta v tej direktivi ali drugih primerljivih pravnih aktih o obveznem skrbnem pregledu glede trajnostnosti; na geografski in kontekstualni ravni, kot je raven preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj glede na vrsto škodljivega vpliva, ter na ravni sektorjev, poslovnih dejavnosti ter produktov in storitev, da:

- (a) izvedejo predhodno študijo, ki temelji zgolj na razumno razpoložljivih informacijah, da bi prepoznale splošna področja v svojem poslovanju, poslovanju svojih odvisnih družb in, kadar so povezani z njihovimi verigami dejavnosti, poslovanju svojih poslovnih partnerjev, na katerih bodo škodljivi vplivi najverjetnejši in najresnejši;
- (b) na podlagi rezultatov predhodne študije iz točke (a) izvedejo poglobljeno oceno na področjih, na katerih je bilo prepoznano, da bodo škodljivi vplivi najverjetnejši in najresnejši. “;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3. Države članice zagotovijo, da lahko družbe za namene poglobljene ocene iz odstavka 2, točka (b):

- (a) zahtevajo informacije od poslovnih partnerjev le, kadar so te informacije potrebne, v primeru poslovnih partnerjev z manj kot 5 000 zaposlenimi pa le, kadar jih ni mogoče razumno pridobiti z drugimi sredstvi;
- (b) kadar lahko potrebne informacije pridobijo od različnih poslovnih partnerjev, te informacije prednostno zahtevajo neposredno od poslovnega partnerja ali partnerjev, kjer bodo škodljivi vplivi najverjetnejši, kadar je to razumno;
- (c) kadar na več področjih prepoznajo enako verjetne ali enako resne škodljive vplive, prednostno ocenijo tista področja, ki vključujejo neposredne poslovne partnerje.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da lahko družbe za namene prepoznavanja in ocenjevanja škodljivih vplivov iz odstavka 1 tega člena, po potrebi na podlagi kvantitativnih in kvalitativnih informacij, uporabljajo ustrezne vire, vključno z neodvisnimi poročili, digitalnimi rešitvami, pobudami industrije in večdeležniškimi pobudami ter informacijami, zbranimi prek mehanizma uradnega obveščanja in v pritožbenem postopku iz člena 14.“;

(d) odstavek 4 se črta;

(7) v členu 9 se doda naslednji odstavek:

„4. Kadar se v skladu s tem členom sprejmejo odločitve o prednostni razvrstitvi, zgolj dejstvo, da manj pomemben škodljiv vpliv ni bil obravnavan, družbe ne izpostavi kaznim na podlagi člena 27.“;

(8) v členu 10 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Kar zadeva morebitne škodljive vplive, kot so navedeni v odstavku 1, ki jih z ukrepi iz odstavkov 2, 4 in 5 ni bilo mogoče preprečiti ali ustrezno ublažiti, družba v skrajni sili in dokler se vpliv ne odpravi:

- (a) ne sklepa novih ali ne podaljšuje obstoječih odnosov s poslovnim partnerjem, v zvezi s katerim ali v verigi dejavnosti katerega je vpliv nastal,
- (b) kadar to dovoljuje pravo, ki ureja njen odnos z zadevnim poslovnim partnerjem, začasno prekine poslovni odnos v zvezi z zadevnimi dejavnostmi, tudi z namenom uporabe ali povečanja svojega pritiska, ter
- (c) brez nepotrebnega odlašanja sprejme in izvaja okrepljen načrt preprečevalnih ukrepov za posamezni škodljiv vpliv, če se upravičeno pričakuje, da bodo ta prizadevanja uspešna.

Dokler se upravičeno pričakuje, da bo okrepljeni načrt preprečevalnih ukrepov uspešen, zgolj dejstvo, da se sodelovanje s poslovnim partnerjem nadaljuje, družbe ne izpostavi kaznim na podlagi člena 27 ali odgovornosti na podlagi člena 29.

Pred začasno prekinitvijo poslovnega odnosa družba oceni, ali bi bilo mogoče razumno pričakovati, da bodo škodljivi vplivi tega dejanja očitno resnejši od škodljivega vpliva, ki ga ni bilo mogoče preprečiti ali ustrezno ublažiti. V tem primeru se od družbe ne zahteva, da začasno prekine poslovni odnos, in lahko pristojnemu nadzornemu organu sporoči ustrezno utemeljene razloge za tako odločitev.

Države članice zagotovijo možnost začasne prekinitve poslovnega odnosa v pogodbah, ki jih ureja njihova zakonodaja v skladu s prvim pododstavkom, razen za pogodbe, pri katerih so stranke zakonsko zavezane, da jih sklenejo.

Kadar se družba odloči začasno prekiniti poslovni odnos, sprejme ukrepe za preprečevanje, ublažitev ali odpravo vplivov začasne prekinitve, o tem v razumnem roku obvesti zadevnega poslovnega partnerja in odločitev redno pregleduje.

Kadar se družba odloči, da ne bo začasno prekinila poslovnega odnosa na podlagi tega člena, spremlja morebitni škodljiv vpliv in redno ocenjuje svojo odločitev ter ali so na voljo nadaljnji ustrezni ukrepi.“;

(9) v členu 11 se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. Kar zadeva dejanske škodljive vplive iz odstavka 1, ki jih z ukrepi iz odstavkov 3, 5 in 6 ni bilo mogoče odpraviti ali čim bolj zmanjšati njihovega obsega, družba v skrajni sili in dokler se vpliv ne odpravi:

- (a) ne sklepa novih ali ne podaljšuje obstoječih odnosov s poslovnim partnerjem, v zvezi s katerim ali v verigi dejavnosti katerega je vpliv nastal,
- (b) kadar to dovoljuje pravo, ki ureja njen odnos z zadevnim poslovnim partnerjem, začasno prekine poslovni odnos v zvezi z zadevnimi dejavnostmi, tudi z namenom uporabe ali povečanja svojega pritiska, ter
- (c) brez nepotrebnega odlašanja sprejme in izvaja okrepljen načrt popravljalnih ukrepov za posamezni škodljiv vpliv, če se upravičeno pričakuje, da bodo ta prizadevanja uspešna.

Dokler se upravičeno pričakuje, da bo okrepljeni načrt popravljalnih ukrepov uspešen, zgolj dejstvo, da se sodelovanje s poslovnim partnerjem nadaljuje, družbe ne izpostavi kaznim na podlagi člena 27 ali odgovornosti na podlagi člena 29.

Pred začasno prekinitvijo poslovnega odnosa družba oceni, ali bi bilo mogoče razumno pričakovati, da bodo škodljivi vplivi tega dejanja očitno resnejši od škodljivega vpliva, ki ga ni bilo mogoče odpraviti ali ustrezno čim bolj zmanjšati njegovega obsega. V tem primeru se od družbe ne zahteva, da začasno prekine poslovni odnos, in lahko pristojnemu nadzornemu organu sporoči ustrezno utemeljene razloge za tako odločitev.

Države članice zagotovijo možnost začasne prekinitve poslovnega odnosa v pogodbah, ki jih ureja njihova zakonodaja v skladu s prvim pododstavkom, razen za pogodbe, pri katerih so stranke zakonsko zavezane, da jih sklenejo.

Kadar se družba odloči začasno prekiniti poslovni odnos, sprejme ukrepe za preprečevanje, ublažitev ali odpravo vplivov začasne prekinitve, o tem v razumnem roku obvesti poslovnega partnerja in odločitev redno pregleduje.

Kadar se družba odloči, da ne bo začasno prekinila poslovnega odnosa na podlagi tega člena, spremlja dejanski škodljiv vpliv in redno ocenjuje svojo odločitev ter ali so na voljo nadaljnji ustrezni ukrepi.“;

(10) v členu 13 se odstavek 3 spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Posvetovanje z ustreznimi deležniki poteka v naslednjih fazah postopka skrbnega pregleda.“;

(b) točki (c) in (e) se črtata;

(11) člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Spremljanje

Države članice zagotovijo, da podjetja izvajajo redna ocenjevanja svojega lastnega poslovanja in ukrepov, poslovanja in ukrepov svojih odvisnih družb ter – kadar so povezani z verigo dejavnosti podjetja – poslovanja in ukrepov svojih poslovnih partnerjev, da bi ocenila izvajanje in spremljala zadostnost in učinkovitost prepoznavanja, preprečevanja, ublažitve in odprave negativnih vplivov ter čim večjega zmanjšanja njihovega obsega. Taka ocenjevanja po potrebi temeljijo na kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikih ter se izvajajo brez nepotrebnega odlašanja po vsaki bistveni spremembi, sicer pa vsaj vsakih pet let in kadar koli obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da ukrepi niso več zadostni ali učinkoviti ali da so se pojavila ali bi se lahko pojavila nova tveganja za pojav navedenih škodljivih vplivov. Politika skrbnega pregleda, ugotovljeni škodljivi vplivi in iz tega izhajajoči ustrezni ukrepi se po potrebi posodobijo v skladu z rezultati teh ocenjevanj in ob ustreznem upoštevanju ustreznih informacij deležnikov.“;

(12) v členu 16 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„Komisija do 31. marca 2029 v skladu s členom 34 sprejme delegirane akte za dopolnitev te direktive z določitvijo vsebine in meril za poročanje iz odstavka 1, v katerih zlasti določi dovolj podrobne informacije o opisu skrbnega pregleda, ugotovljenih dejanskih in morebitnih škodljivih vplivih ter ustreznih ukrepov, sprejetih v zvezi s temi vplivi. Komisija pri pripravi teh delegiranih aktov ustrezno upošteva standarde poročanja o trajnostnosti, sprejete na podlagi členov 29b in 40b Direktive 2013/34/EU, in jih po potrebi uskladi z njimi.

Komisija pri sprejemanju delegiranih aktov iz prvega pododstavka zagotovi, da se ne podvajajo zahteve glede poročanja za podjetja iz člena 3(1), točka (a)(iii), za katera veljajo zahteve glede poročanja v skladu s členom 4 Uredbe (EU) 2019/2088, ob tem pa v celoti ohrani minimalne obveznosti, določene v tej direktivi.“;

(13) člen 17 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice od 1. januarja 2031 zagotovijo, da družbe pri objavi letnih poročil iz člena 16(1) te direktive navedeno poročilo hkrati predložijo organu za zbiranje podatkov iz odstavka 3 tega člena, da so dostopne na evropski enotni točki dostopa (ESAP), vzpostavljeni z Uredbo (EU) 2023/2859.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Da se na ESAP omogoči dostop do informacij iz odstavka 1 tega člena, države članice do 31. decembra 2030 imenujejo vsaj en organ za zbiranje podatkov, opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2023/2859 in o tem uradno obvestijo Evropski organ za vrednostne papirje in trge.“;

(14) člen 18 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 18

Vzorčne pogodbene klavzule

Da bi družbam zagotovili podporo za lažje zagotavljanje skladnosti s členom 10(2), točka (b), in členom 11(3), točka (c), Komisija v posvetovanju z državami članicami in deležniki do 26. julija 2027 sprejme smernice o prostovoljnih vzorčnih pogodbenih klavzulah.“;

(15) člen 19(2) se spremeni:

(a) v odstavku 2 se črta točka (b);

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Smernice iz odstavka 2, točke (a), (d) in (e), se sprejmejo do 26. julija 2027-
Smernice iz odstavka 2, točki (f) in (g), se sprejmejo do 26. julija 2028.“;

(16) člen 22 se črta;

(17) člen 24 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica imenuje enega ali več nadzornih organov za nadzorovanje izpolnjevanja obveznosti iz določb nacionalnega prava, sprejetih na podlagi členov 7 do 16.“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Države članice do 26. julija 2028 obvestijo Komisijo o imenih in kontaktnih podatkih nadzornih organov, imenovanih na podlagi tega člena, ter o posameznih pristojnostih v primeru imenovanja več nadzornih organov. Komisijo obvestijo o vseh spremembah v zvezi s tem.“;

(18) v členu 25 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da imajo nadzorni organi ustrezna pooblastila in sredstva za opravljanje nalog, ki so jim dodeljene v skladu s to direktivo, vključno s pooblastilom, da od družb zahtevajo, da predložijo informacije in izvajajo preiskave v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz členov 7 do 16.“;

(19) v členu 27 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija v sodelovanju z državami članicami izda smernice za pomoč nadzornim organom pri določanju ravni kazni v skladu s tem členom. Države članice zagotovijo, da je zgornja meja denarnih kazni določena pri 3 % svetovnega čistega prihodka družbe v poslovnem letu pred letom, v katerem je bil sprejet sklep o uvedbi kazni oziroma – v primeru končnih obvladujočih družb iz člena 2(1), točki (b) in (c), ter člena 2(2), točki (b) in (c) – pri 3 % konsolidiranega svetovnega čistega prihodka, izračunanega na ravni končne obvladujoče družbe, v poslovnem letu pred letom, v katerem je bil sprejet sklep o uvedbi kazni.“;

(20) člen 29 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar je družba na podlagi nacionalnega prava spoznana za odgovorno za škodo, povzročeno fizični ali pravni osebi zaradi neizpolnjevanja zahtev glede skrbnega pregleda iz te direktive, države članice zagotovijo, da imajo te osebe pravico do popolne odškodnine. Popolna odškodnina naj ne vodi do čezmernih odškovnin, bodisi s kazenskimi odškovninami, večkratnimi zneski odškovnin ali drugimi vrstami odškovnin.“;

(c) v odstavku 3 se črta točka (d);

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Družbe, ki so sodelovale v pobudah industrije ali večdeležniških pobudah ali uporabile preverjanje, ki ga opravi neodvisna tretja oseba, ali pogodbene klavzule za podporo pri izvajanju obveznosti skrbnega pregleda, se lahko kljub temu štejejo za odgovorne v skladu z nacionalnim pravom.“;

(e) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Civilna odgovornost družbe za škodo iz tega člena ne posega v civilno odgovornost njenih odvisnih družb ali katerih koli neposrednih in posrednih poslovnih partnerjev v verigi dejavnosti družbe.“;

(f) odstavek 7 se črta;

(21) člen 36 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Komisija do 26. julija 2031 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive ter njeni učinkovitosti in uspešnosti pri izpolnjevanju njenih ciljev, zlasti pri obravnavanju škodljivih vplivov. Poročilu po potrebi priloži zakonodajni predlog. V prvem poročilu se med drugim ocenijo naslednja vprašanja:“;

(ii) v točki (b) se tretja alineja nadomesti z naslednjim:

„– ali je treba spremeniti pragove v zvezi s čistim prihodkom in, za podjetja, ki so ustanovljena v skladu z zakonodajo države članice, številom zaposlenih iz člena 2, ter ali je treba v sektorjih z visokim tveganjem uvesti sektorski pristop in zlasti, ali bi morala ta direktiva zajemati družbe, ki imajo več kot 450 000 000 EUR svetovnega čistega prihodka, ter družbe, ki so ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice in imajo v povprečju več kot 1000 zaposlenih v poslovnem letu, ter družbe, ki delujejo v sektorjih z velikim tveganjem;“;

(iii) točka (e) se črta;

(iv) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) učinkovitost mehanizmov izvrševanja iz te direktive, vzpostavljenih na nacionalni ravni, vključno z njihovimi zaščitnimi učinki na imetnike pravic;“;

(22) v členu 37 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice do 26. julija 2028 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh ukrepov.

Te ukrepe uporabljajo od 26. julija 2029, razen ukrepov, potrebnih za uskladitev s členom 16, ki jih države članice uporabljajo za poslovna leta, ki se začnejo 1. januarja 2030 ali pozneje.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.“

Člen 5

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1, 2 in 3 najpozneje do ... [12 mesecev po začetku veljavnosti te direktive o spremembi]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 4 do 26. julija 2028. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 7
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica
